

- Szent István Társulati Biblia - Evangélium Szent Máté szerint

I. JÉZUS KRISZTUS SZÜLETÉSE ÉS GYERMEKKORA (1. fejezet)

Jézus ősei

1Jézus Krisztus, Dávid fiának, Ábrahám fiának nemzetségtáblája. 2Ábrahám nemzette Izsákot, Izsák nemzette Jákobot, Jákob nemzette Júdát és testvéreit. 3Júdának született Perc és Szerach, Támártól. Perc nemzette Hecromot, Hecrom nemzette Aramot. 4Aram nemzette Aminadabot, Aminadab nemzette Nachsont, Nachson nemzette Salmont. 5Salmonnak született Boász, Ráchábtól. Boásznak született Jobed, Ruttól. Jobed nemzette Izájt, 6Izáj nemzette Dávid királyt. Dávidnak született Salamon, Urija feleségétől. 7Salamon nemzette Rechabeámot, Rechabeám nemzette Abiját, Abija nemzette Azát. 8Aza nemzette Jozafátot, Jozafát nemzette Jorámot, Jorám nemzette Uziját. 9Uzija nemzette Jotámot, Jotám nemzette Acházt, Acház nemzette Hiszkiját. 10Hiszkija nemzette Manasszét, Manassze nemzette Amont, Amon nemzette Joziját. 11Jozija nemzette Jechonját és testvéreit - a Babilonba való elhurcoláskor. 12A Babilonba hurcolás után: Jechonja nemzette Sealtielt, Sealtiel nemzette Zerubbábelt. 13Zerubbábel nemzette Abihudot, Abihud nemzette Eljakimot. Eljakim nemzette Acort. 14Acor nemzette Cádokot, Cádok nemzette Achimot, Achim nemzette Eliudot. 15Eliud nemzette Eleazárt, Eleazár nemzette Mattant, Mattan nemzette Jákobot. 16Jákob nemzette Józsefet, Máriának a férjét, aki a Krisztusnak nevezett Jézust szülte. 17Így a nemzedékek száma: Ábrahámtól Dávidig tizennégy nemzedék, Dávidtól a Babilonba való elhurcolásig tizennégy nemzedék, és a Babilonba való elhurcolástól Krisztusig tizennégy nemzedék.

Jézus születése

18Jézus Krisztus születésének ez a története: Anyja, Mária, Józsefnek a jegyese, még mielőtt egybekeltek volna, úgy találtatott, hogy gyermeket fogant a Szentlélektől. 19Férje, József igaz ember volt, nem akarta a nyilvánosság előtt megszégyeníteni, ezért úgy határozott, hogy titokban bocsátja el. 20Míg ezen töprengett, megjelent neki álmában az Úr angyala, és így szólt hozzá: "József, Dávid fia, ne félj magadhoz venni feleségedet Máriát, hiszen a benne fogant élet a Szentlélektől van! 21Fiút szül, akit Jézusnak nevezel el, mert ő szabadítja meg népét bűneitől." 22Ezek azért történtek, hogy

beteljesedjék, amit az Úr a próféta szavával mondott: 23Íme a szűz fogan és fiat szül, Emmánuel lesz a neve. Ez azt jelenti: Velünk az Isten. 24József erre fölébredt álmából és úgy tett, ahogy az Úr anygala parancsolta. Magához vette feleségét, 25de nem ismerte meg, míg világra nem hozta fiát, akinek a Jézus nevet adta.

A napkeleti bölcsek (2. 3. 4. fejezetek)

1Amikor a júdeai Betlehemben Heródes király idejében Jézus megszületett, bölcsek jöttek napkeletről Jeruzsálembe 2és kérdezősködtek: "Hol van a zsidók újszülött királya? Láttuk csillagát napkeleten s eljöttünk, hogy bemutassuk neki hódolatunkat." 3Ennek hallatára Heródes király megriadt, s vele egész Jeruzsálem. 4Összehívta tehát a főpapokat és a nép írástudóit, és tudakozódott tőlük, hol kell a Messiásnak születnie. 5"Júda Betlehemében - válaszolták -, mert így jövendölt a próféta: 6Te Betlehem, Júda földje, egyáltalán nem vagy oly kicsi Júda nemzetségei közt, hisz belőled származik majd a vezér, aki népemnek, Izraelnek pásztora lesz." 7Erre Heródes titokban magához hívatta a bölcseket és pontosan megtudakolta tőlük a csillag feltűnésének idejét. 8Aztán elküldte őket Betlehembe: "Menjete - mondta -, s szerezzetek pontos értesülést a gyermek felől! Ha megtaláljátok, jelentsétek nekem, hogy én is elmenjek és hódoljak neki." 9Azok meghallgatták a királyt és útra keltek. S lám, a csillag, amelyet napkeleten láttak, vezette őket, míg végre meg nem állt a hely fölött, ahol a gyermek volt. 10A csillagot megpillantva nagyon megörültek. 11Bementek a házba, és meglátták a gyermeket anyjával, Máriával. Leborultak és hódoltak neki, majd elővették kincseiket s ajándékot adtak neki: aranyat, tömjént és mirhát. 12Mivel álmukban utasítást kaptak, hogy ne menjenek vissza Heródeshez, más úton tértek vissza hazájukba.

Az egyiptomi menekülés

13Azután, hogy elmentek, megjelent Józsefnek álmában az Úr anygala, s ezt mondta neki: "Kelj föl, fogd a gyermeket és anyját, menekülj Egyiptomba, s maradj ott, amíg nem szólok, mert Heródes keresi a gyermeket, meg akarja ölni." 14Fölkelt, s még akkor éjszaka fogta a gyermeket és anyját, és elmenekült Egyiptomba. 15Ott maradt Heródes haláláig. Így beteljesedett, amit a próféta szavával mondott az Úr: "Egyiptomból hívtam az én fiamat."

A betlehemi gyermekmészárlás

16Amikor Heródes látta, hogy a bölcsek kijátszották, haragra lobbant, és Betlehemben meg a környékén, minden fiúgyermeket megöletett, kétéves korig, a bölcsektől megtudott időnek megfelelően. 17Így beteljesedett, amit Jeremiás próféta jövendölt: 18Kiáltozás hallik Rámában, keserves sírás és jajgatás: Ráchel siratja fiait, s nem akar vigasztalódní, mert nincsenek többé.

Visszatérés Egyiptomból

19Amikor Heródes meghalt, megjelent Egyiptomban álmában Józsefnek az Úr anygala, 20és így szólt hozzá: "Kelj föl, fogd a gyermeket és anyját és menj Izrael földjére, mert meghaltak, akik a gyermek életére törtek!" 21Erre fölkelt, fogta a gyermeket és anyját, és Izrael földjére ment. 22De amikor meghallotta, hogy Archelausz uralkodik Júdeában apja, Heródes után, félt odamenni, ezért egy álmában kapott utasításra Galilea tartományba költözött. 23Odaérve Názáret városában telepedett le. Így teljesedett a próféták jövendölése: "Názáretinek fogják hívni."

II. ISTEN ORSZÁGÁNAK HIRDETÉSE

Keresztelő János működése

1Ezekben a napokban Júdea pusztájában fellépett Keresztelő János, és így prédikált: "Tartsatok bűnbánatot, mert közel van a mennyek országa!" 3Ő az, akire Izajás próféta utal, amikor ezeket mondja: "A pusztában kiáltónak szava: Készítsétek az Úr útját, egyengessétek ösvényeit!" 4János teveszőrből készült ruhát viselt, csípőjét pedig bőrv vette körül, sáska és vadméz volt az eledele. 5Kiment hozzá Jeruzsálem, egész Júda és a Jordán egész vidéke. 6Megvallották bűneiket, s ő megkeresztelte őket a Jordán folyóban. 7Amikor látta, hogy sok farizeus és szadduceus jön megkeresztelkedni, így szólt hozzájuk: "Viperák fajzata! Ki tanított benneteket arra, hogy fussatok a közelgő harag elől? 8Teremjétek a bűnbánat méltó gyümölcsét! 9Ne gondoljátok, hogy arra hivatkozhattok: Ábrahám az atyánk! Mondom nektek: ezekből a kövekből is tud az Isten Ábrahámnak fiaikat támasztani. 10A fejsze már a fák gyökerén van: Kivágnak és tűzre vetnek minden fát, amely nem terem jó gyümölcsöt. 11Én csak vízzel keresztellek, hogy bűnbánatra indítsalak benneteket, de aki a nyomomba lép, az hatalmasabb nálam. Arra sem vagyok méltó, hogy a saruját hordozzam. Ő Szentlélekkel és tűzzel fog benneteket megkeresztelni. 12Szórolapátja már a kezében van. Kitakarítja szérűjét, a búzát csűrőbe gyűjti, a pelyvát pedig olthatatlan tűzbe vetve elégeti."

Jézus megkeresztelkedése

13Akkor Jézus Galileából elment Jánoshoz a Jordán mellé, hogy megkeresztelkedjék. 14János igyekezett visszatartani: "Nekem van szükségem a te keresztségedre - monda -, s te jössz hozzám?" 15Jézus ezt mondta: "Hagyd ezt most! Illő, hogy mindent megtegyünk, ami elő van írva." Erre engedett neki. 16Megkeresztelkedése után Jézus nyomban feljött a vízből. Akkor megnyílt az ég, és látta, hogy az Isten Lelke mint galamb leszállt és föléje ereszkedett. 17Az égből szózat hallatszott: "Ez az én szeretett Fiam, akiben kedvem telik."

Jézus megkísértése

1Akkor a Lélek a pusztába vitte Jézust, hogy a sátán megkísértse. 2Negyven nap és negyven éjjel böjtölt, végül megéhezett. 3Odalépett hozzá a kísértő, és így szólt: "Ha Isten Fia vagy, mondd, hogy ezek a kövek változzanak kenyérré." 4Azt felelte: "Meg van írva: Nemcsak kenyérrel él az ember, hanem minden tanítással is, amely az Isten szájából származik." 5Most a szent városba vitte a sátán, és a templom párkányára állította. 6"Ha Isten Fia vagy - monda -, vedd le magad, hiszen írva van: Parancsot adott angyalainak, a kezükön hordoznak majd, nehogy kőbe üsd a lábad." 7Jézus így válaszolt: "Az is meg van írva: Ne kísértsd Uradat, Istenedet." 8Végül egy igen magas hegyre vitte a sátán, s felvonultatta szeme előtt a világ minden országát és dicsőségüket. 9"Ezt mind neked adom - monda -, ha leborulva imádsz engem." 10Jézus elutasította: "Távozz sátán! Meg van írva: Uradat, Istenedet imádd, s csak neki szolgálj!" 11Erre otthagyta a sátán és angyalok jöttek a szolgálatára.

Jézus Kafarnaumban

12Amikor Jézus meghallotta, hogy Jánost börtönbe vetették, visszavonult Galileába. 13Elhagyta Názáretet, és a tenger melletti Kafarnaumba költözött, Zebulun és Naftali vidékére. 14Így beteljesedett Izajás próféta szava: 15"Zebulun és Naftali földje, a tenger menti út a Jordánon túl, a pogányok Galileája, 16a nép, mely sötétségben ült, nagy

világosságot látott. Világosság támadt azoknak, akik a halál országában és árnyékában ültek." 17Ettől fogva Jézus elkezdett tanítani. "Tartsatok bűnbánatot - hirdette -, mert közel van a mennyek országa!" 18Amikor Jézus a Galileai-tó mellett járt, látott két testvért, Simont, másik nevén Pétert és testvérét, Andrást. Halászok voltak, s épp hálót vetettek a tengerbe. 19Megszólította őket: "Gyertek, kövessetek, s én emberek halászává teszek benneteket!" 20Azon nyomban otthagyták hálójukat és csatlakoztak hozzá. 21Útját folytatva megpillantott két másik testvért is, Zebedeus fiát, Jakabot és testvérét, Jánost. Épp hálójukat javígták a bárkában, apjukkal, Zebedeussal. Őket is hívta. 22Rögtön otthagyták a bárkát apjukkal egyetemben, és a nyomába szegődtek.

A galileai működés

23Jézus bejárta egész Galileát, tanított a zsinagógákban, hirdette országa evangéliumát, s gyógyított minden betegséget és fogyatékoságot a nép közt. 24Híre elterjedt egész Szíriában. Elvittek hozzá minden szenvedőt, olyanokat, akiket különféle betegségek és bajok gyötörtek, ördögtől megszállottakat, holdkórosokat, bénákat, és meggyógyította őket. 25Csapatostul kísérték, Galileából, Dekapoliszból, Jeruzsálemből, Júdeából és a Jordánon túlról.

A hegyi beszéd (5. 6. 7. fejezetek)

1A tömeg láttára fölment a hegyre és leült. Tanítványai köréje gyűltek, 2ő pedig szólásra nyitotta ajkát. Így tanította őket:

A nyolc boldogság

3"Boldogok a lélekben szegények, mert övék a mennyek országa. 4Boldogok, akik szomorúak, mert majd megvigasztalják őket. 5Boldogok a szelídek, mert övék lesz a föld. 6Boldogok, akik éheznek és szomjaznak az igazságot, mert majd eltelnek vele. 7Boldogok az irgalmasok, mert majd nekik is irgalmaznak. 8Boldogok a tiszta szívűek, mert meglátják az Istent. 9Boldogok a békeségben élők, mert Isten fiainak hívják majd őket. 10Boldogok, akik üldözést szenvednek az igazságért, mert övék a mennyek országa. 11Boldogok vagytok, ha miattam gyaláznak és üldöznek benneteket és hazudozva minden rosszat rátok fognak énmiattam. 12Örüljete és ujjongjatek, mert nagy lesz a mennyben a jutalmatok! Így üldözték előttek a prófétákat is.

Az apostolok feladata

13Ti vagytok a föld sója. Ha a só ízét veszti, ugyan mivel sózzák meg? Nem való egyébre, mint hogy kidobják, s az emberek eltapossák. 14Ti vagytok a világ világossága. A hegyen épült várost nem lehet elrejteni. 15S ha világot gyűjtanának, nem rejtik a véka alá, hanem a tartóra teszik, hogy mindenkinek világítson a házban. 16Ugyanígy a ti világosságotok is világítson az embereknek, hogy jótetteiteket látva dicsőítsék mennyei Atyátokat!

Az ószövetségi törvény tökéletesítése

17Ne gondoljátok, hogy megszüntetni jöttem a törvényt vagy a prófétákat. Nem megszüntetni jöttem, hanem teljessé tenni. 18Bizony mondom nektek, míg ég és föld el nem múlik, egy i betű vagy egy vesszőcske sem vész el a törvényből, hanem minden beteljesedik. 19Aki tehát csak egyet is eltöröl e legkisebb parancsok közül, és úgy tanítja az embereket, azt igen kicsinek fogják hívni a mennyek országában. Aki viszont

megtartja és tanítja őket, az nagy lesz a mennyek országában. 20Ezért mondom nektek: ha igazságotok nem múlja felül az írástudókét és a farizeusokét, nem juttok be a mennyek országába.

A harag

21Hallottátok, hogy a régiek ezt a parancsot kapták: Ne ölj! Aki öl, állítsák a törvényszék elé. 22Én pedig azt mondom nektek: Már azt is állítsák a törvényszék elé, aki haragot tart embertársával. Aki embertársát ostobának nevezi, állítsák a nagytanács elé. Aki azt mondja neki, hogy te bolond, méltó a pokol tüzére. 23Ha tehát ajándékot akarsz az oltáron felajánlani, és ott eszedbe jut, hogy embertársadnak valami panasza van ellened, 24hagyd ott ajándékodat az oltár előtt, s menj, előbb békülj ki embertársaddal, aztán térj vissza és ajánld fel ajándékodat. 25Ellenfeleddel szemben légy békülékeny idejében, amikor még az úton vagy vele, nehogy átadjon ellenfeled a bírónak, a bíró pedig a poroslónak, és börtönbe kerülj. 26Bizony mondom neked, nem szabadulsz ki, amíg az utolsó fillért is meg nem fizeted.

A házasságtörés

27Hallottátok a parancsot: Ne törj házasságot. 28Én pedig azt mondom nektek, hogy aki bűnös vággal asszonyra néz, szívében már házasságtörést követett el vele. 29Ezért ha jobb szemed megbotránkoztat, vágd ki és dobd el! Inkább egy tagod vesszen oda, mintsem az egész tested a kárhozatra jusson. 30Ha jobb kezed visz bűnbe, vágd le és dobd el! Inkább egy tagod vesszen oda, mintsem az egész tested pokolba kerüljön. 31Ezt is előírták: Aki elbocsátja feleségét, adjon neki válólevelet. 32Én pedig azt mondom nektek, hogy aki elbocsátja feleségét - hacsak nem paráznsága miatt -, okot ad neki a házasságtörésre. S aki elbocsátottat vesz feleségül, házasságot tör.

Az eskü

33Hallottátok ezt a régieknek szóló parancsot is: Ne esküdjél hamisan, hanem tartsd meg az Úrnak tett esküdet. 34Én pedig azt mondom nektek: Egyáltalán ne esküdjetek, sem az égre, mert az Isten trónja, 35sem a földre, mert az lába zsámolya, sem Jeruzsálemre, mert az a nagy Király városa. 36Még saját fejedre se esküdjél, mert egyetlen hajszáladat sem tudod fehérré vagy feketévé tenni. 37Így beszéljetez inkább: az igen igen, a nem nem. Ami ezenfelül van, a gonosztól való.

A rosszat jóval kell viszonzni

38Hallottátok a parancsot: Szemet szemért és fogat fogért. 39Én pedig azt mondom nektek, ne álljatok ellent a gonosznak. Aki megüti a jobb arcodat, annak tartsd oda a másikat is! 40Aki perbe fog, hogy elvegye a ruhádat, annak add oda a köntösödöt is! 41S ha valaki egy mérföldnyire kényszerít, menj vele kétannyira! 42Aki kér, annak adj, s attól, aki kölcsönt akar tőled, ne tagadd meg!

Az ellenség szeretete

43Hallottátok a parancsot: Szeresd felebarátodat, és gyűlöld ellenségedet. 44Én pedig azt mondom nektek, szeressétek ellenségeiteket, és imádkozzatok üldözőitekért! 45Így lesztek fiaik mennyei Atyátoknak, aki fölkelte napját jókra is, gonoszokra is, esőt ad igazaknak is, bűnösöknek is. 46Ha csupán azokat szeretitek, akik szeretnek benneteket, mi lesz a jutalmatok? Nem így tesznek a vámosok is? 47S ha nem köszöntitek, csak

barátaitokat, mi különöset tesztek? Nem így tesznek a pogányok is? 48Legyetek hát tökéletesek, amint mennyei Atyátok tökéletes!

Az alamizsnálkodás

1Ügyeljete, hogy a jót ne az emberek szeme láttára tegyétek, azért, hogy lássanak benneteket. Így semmi jutalom nem vár rátok mennyei Atyátoknál. 2Amikor tehát alamizsnát adsz, ne kürtöltess magad előtt, mint a képmutatók teszik a zsinagógában és az utcán, hogy dicsérjék őket az emberek! Bizony mondom nektek, megkapták jutalmukat. 3Te úgy adj alamizsnát, hogy ne tudja a bal kezed, mit tesz a jobb. 4Így alamizsnád titokban marad, és Atyád, aki a rejtekben is lát, megjutalmaz.

Az imádság

5Amikor imádkoztok, ne tegyetek úgy, mint a képmutatók, akik az emberek szeme láttára szeretnek imádkozni a zsinagógában meg az utcasarkon, hogy mutogassák magukat! Bizony mondom nektek: megkapták jutalmukat. 6Te amikor imádkozol, menj be a szobába, zárd be az ajtót, s imádkozzál titokban mennyei Atyádhoz! S mennyei Atyád, aki a rejtekben is lát, megjutalmaz.

A miatyánk

7Amikor imádkoztok, ne szaporítsátok a szót, mint a pogányok, akik azt hiszik, hogy ha ömlik belőlük a szó, nyomban meghallgatásra találnek! 8Ne utánozzátok hát őket! Tudja a ti Atyátok, mire van szükségetek, mielőtt még kérnétek. 9Ti így imádkozzatok: Mi Atyánk, aki a mennyekben vagy, szenteltessék meg a neved, 10jőjjön el az országod, legyen meg az akaratod, amint a mennyben, úgy a földön is. 11Mindennapi kenyerünket add meg nekünk ma, 12s bocsásd meg a vétkeinket, amint mi is megbocsátottunk az ellenünk vétkezőknek. 13És ne vigy minket kísértésbe, hanem szabadíts meg a gonosztól. 14Ha megbocsátjátok az embereknek, amit vétettek ellenetek, mennyei Atyátok is megbocsát nektek. 15De ha nem bocsátok meg az embereknek, Atyátok sem bocsátja meg bűneiteket.

A böjt

16Amikor böjtöltök, ne öltsetek olyan ábrázatot, mint a képmutatók, akik komorrá változtatják arcukat, hogy lássák böjtölésük! Bizony mondom nektek: megkapták jutalmukat. 17Te, amikor böjtölsz, kend meg fejedet és mosd meg arcodat, 18hogy ne lássák rajtad az emberek, hogy böjtölsz, hanem csak Atyád, aki a rejtekben is ott van! Akkor Atyád, aki a rejtekben is lát, megjutalmaz.

A kincsgyűjtés

19Ne gyűjtsetek magatoknak kincset a földön, ahol moly rágja és rozsdá marja, s ahol betörnek és ellopják a tolvajok! 20A mennyben gyűjtsetek kincset, ahol nem rágja moly és nem marja rozsdá, s ahol nem törnek be és nem lopják el a tolvajok! 21Ahol a kincsed, ott a szíved is.

A világosság

22A test világa a szem. Ha szemed ép, egész tested világos. 23De ha a szemed rossz, egész testedre sötétség borul. Ha tehát a világosság, amely benned van, sötétség,

mekkora lesz maga a sötétség?

A két úr szolgálata

24Senki sem szolgálhat két úrnak: vagy gyűlöli az egyiket, a másikat pedig szereti, vagy ragaszkodik az egyikhez, a másikat pedig megveti. Nem szolgálhattok az Istennek is, a Mammonnak is.

A gondviselés

25Azt mondom ezért nektek: Ne aggódjatok életetek miatt, hogy mit esztek vagy mit isztok, sem testetek miatt, hogy mibe öltöztök! Nem több az élet az eledelnél s a test a ruhánál? 26Nézzétek az ég madarait! Nem vetnek, nem aratnak, csűrbe sem gyűjtenek - mennyei Atyátok táplálja őket. Nem többet értek ti náluk? 27Ugyan ki toldhatja meg életét csak egy könyöknyivel is, ha aggodalmaskodik? 28Hát a ruházat miatt miért nyugtalankodtok? Nézzétek a mezők liliomait, hogyan nőnek: nem fáradoznak, nem szőnek-fonnak, 29mégis, mondom nektek, még Salamon sem volt dicsősége teljében úgy felöltözve, mint egy ezek közül. 30Ha a mezei virágot, amely ma virít, holnap pedig a kemencébe kerül, így öltözteti az Isten, akkor benneteket, kishitűek, nem sokkal inkább? 31Ne aggodalmaskodjatok hát, és ne kérdezzétek: Mit eszünk, mit iszunk? 32Ezeket a pogányok keresik. Mennyei Atyátok tudja, hogy ezekre szükségetek van. 33Ezért ti elsősorban az Isten országát és annak igazságát keressétek, s ezeket mind megkapjátok hozzá! 34Ne aggódjatok tehát a holnap miatt, a holnap majd gondoskodik magáról! A máának elég a maga baja.

Az ítékezés

1Ne ítékezzetek, hogy fölöttetek se ítékezzenek! 2Amilyen ítélettel ti ítékeztek, olyannal fognak majd fölöttetek is ítékezni. Amilyen mértékkel mértek, olyannal fognak majd nektek is visszamérni. 3Miért látod meg a szálkát embertársad szemében, amikor a magadéban a gerendát sem veszed észre? 4Hogy mondhatod embertársadnak, hogy hadd vegyem ki a szemedből a szálkát, amikor a magad szemében gerenda van? 5Képmutató! Előbb vedd ki a gerendát a saját szemedből, s akkor hozzáláthatsz ahhoz, hogy kivedd a szálkát embertársad szeméből!

A szent dolgok

6Ne adjátok a szent dolgokat a kutyáknak és gyöngyeiteket se szórjátok a sertések elé, különben még eltapossák lábukkal, és megfordulva széttépnek benneteket!

Az álhatatos ima

7Kérjétek és kaptok, keressetek és találtok, zörgessetek és ajtót nyitnak nektek! 8Mert aki kér, az kap, aki keres, az talál, s aki zörget, annak ajtót nyitnak. 9Melyiketek ad fiának követ, amikor az kenyeret kér tőle? 10Vagy ha halat kér, ki ad neki kígyót? 11Ha tehát ti, bár gonoszak vagytok, tudtok jó adni gyermekeiteknek, akkor mennyivel inkább ad jó mennyei Atyátok azoknak, akik kérik.

Az aranyszabály

12Amit akartok, hogy veletek tegyenek az emberek, ti is tegyétek velük! Ez a törvény és a próféták.

A szűk kapu

13A szűk kapun menjete be! Tágas a kapu és széles az út, amely a romlásba visz - sokan bemennek rajta. 14Szűk a kapu és keskeny az út, amely az életre vezet - kevesen vannak, akik megtalálják.

A hamis próféták

15Óvakodjatok a hamis prófétáktól! Báránybőrben jönnek hozzátok, de belül ragadozó farkasok. 16Gyümölcsseikről ismeritek fel őket. Szednek-e tövisek közül szőlőt vagy bogáncsról fűgét? 17Így minden jó fa jó gyümölcsöt terem, a rossz fa pedig rossz gyümölcsöt. 18Nem hozhat a jó fa rossz gyümölcsöt, sem a rossz fa jó gyümölcsöt. 19Kivágnak és tűzre vetnek minden fát, amely nem terem jó gyümölcsöt. 20Tehát gyümölcsseikről ismeritek fel őket. 21Nem jut be mindenki a mennyek országába, aki mondja nekem: - Uram, Uram! Csak az, aki teljesíti mennyei Atyám akaratát. Sokan mondják majd nekem azon a napon: 22Uram, Uram, hát nem a te nevedben jövendöltünk? Nem a te nevedben úztünk ördögöt? Nem a te nevedben tettünk annyi csodát? - 23Akkor kijelentem nekik: Sosem ismertelek benneteket. Távozzatok szíнем elől, ti gonosztevők!

Hasonlat a sziklára épített házról

24Aki hallgatja szavamat, és tettekre is váltja, az okos emberhez hasonlít, aki sziklára építette a házát. 25Szakadt a zápor, ömlött az ár, süvített a szél, és nekizúdult a háznak, de nem dőlt össze, mert szikla volt az alapja. 26Aki hallgatja ugyan tanításomat, de nem váltja tettekre, a balga emberhez hasonlít, aki házát homokra építette. 27Szakadt a zápor, ömlött az ár, süvített a szél, és nekizúdult a háznak. Az összedőlt és romhalmazzá vált."

A beszéd hatása

28Ezzel Jézus befejezte ezeket a beszédeket. A nép ámult tanításán, 29mert úgy tanított, mint akinek hatalma van, s nem úgy, mint az írástudók.

III. BESZÉDEK ISTEN ORSZÁGÁRÓL (8. 9. 10. fejezetek)

A leprás

1Amikor lejött a hegyről, nagy népsokaság követte. 2Egyszer csak odament hozzá egy leprás, leborult előtte és kérte: "Uram, ha akarod, megtisztíthatsz!" 3Jézus kinyújtotta kezét, megérintette, s így szólt hozzá: "Akarom, tisztulj meg!" Erre az nyomban megtisztult leprájától. 4Ekkor Jézus ezt mondta neki: "Vigyázz, ne mondd el senkinek, hanem menj, mutasd meg magad a papnak, és ajánld fel a Mózes rendelte áldozatot bizonyosságul!"

A kafarnaumi százados

5Amikor beért Kafarnaumba, egy százados járult eléje, kérve őt: 6"Uram - szólította meg -, szolgám bénán fekszik otthon, és rettenetesen kínlódik." 7"Megyek és meggyógyítom" - felelte neki. 8A százados ezt mondta neki: "Uram, nem vagyok méltó, hogy betérj házamba. Csak szólj egy szót, és szolgám meggyógyul!" 9Magam is alárendelt ember

vagyok, s katonák szolgálnak alattam. Ha azt mondom az egyiknek: Menj el! - elmegy, a másíknak: Gyere ide! - odajön hozzám, vagy szolgámnak: Tedd ezt meg! - megteszi." 10Ennek hallatára Jézus elcsodálkozott és kíséreihez fordult: "Bizony mondom nektek, Izraelben nem találtam ekkora hitet. 11Ezért mondom nektek: Sokan jönnek majd napkeletről és napnyugatról, és letelepednek Ábrahám, Izsák és Jákob mellé a mennyek országában, 12az ország fiait pedig kivetik a külső sötétségbe. Ott sírás és fogcsikorgatás lesz." 13A századosnak pedig ezt mondta Jézus: "Menj, legyen úgy, ahogy hitted!" A szolga még abban az órában meggyógyult.

Jézus Péter házában

14Amikor Jézus betért Péter házába, annak anyósát lázas betegen, ágyban találta. 15Megérintette kezét, erre megszűnt a láza. Fölkelt és szolgált neki. 16Amikor beesteledett, sok ördögtől megszállt embert vittek hozzá. Szavával kiűzte a gonosz lelkeket, és mind meggyógyította a betegeket, 17hogy beteljesedjen Izajás jövendölése: "Magára vállalta bajainkat és hordozta betegségeinket."

Jézus követése

18Amikor Jézus látta maga körül a sokaságot, meghagyta, hogy keljenek át a túlsó partra. 19Akkor odalépett hozzá egy írástudó és azt mondta neki: "Mester, követlek téged, bárhová mégy is." 20Jézus így válaszolt: "A rókáknak van vackuk, az ég madarainak fészük, de az Emberfiának nincs hova fejét lehajtania." 21Egy másik tanítványa kérte: "Uram, engedd meg, hogy előbb elmenjek és eltemessem apámat!" 22Jézus azonban ezt felelte: "Kövess engem, hagyd a holtakra, hadd temessék halottaikat!"

A vihar lecsendesítése

23Bárkába szállt, s tanítványai követték. 24Egyszerre csak nagy vihar támadt a tavon, úgyhogy a hullámok elborították a bárkát. Ő azonban aludt. 25Odamentek hozzá, fölkeltették és kérték: "Uram, ments meg minket, elveszünk!" 26Jézus ezt mondta nekik: "Mit félték, kishitűek?" Aztán fölkelt, parancsolt a szélvésznek és a víznek, s nagy nyugalom támadt. 27Az emberek csodálkozva kérdezték: "Ki lehet ez, hogy még a szélvész és a víz is engedelmeskedik neki?"

A gadarai ördögösök

28Amikor a túlsó parton Gadara környékére ért, két ördögtől megszállt emberrel találkozott. A sírboltokból jöttek elő. Annyira elvadultak voltak, hogy senki sem mert az úton járni. 29Így kiabáltak: "Mi közünk hozzád, Isten fia? Azért jöttél ide, hogy idő előtt gyötörj minket?" 30Messze tőlük nagy sertéskonda legelészett. 31Ezért az ördögök kérték: "Ha kiűzöl minket, küldj a sertéskondába!" 32"Menjetek!" - mondta nekik. Erre kimentek és megszállták a sertéseket, mire az egész konda lerohant a meredekről a tóba és vízbe fúlt. 33A kanászok elfutottak, és a városba érve mindent elmondtak, azt is, ami a megszállottakkal a szemük láttára történt. 34Az egész város kiment Jézus elé, és amikor megpillantották, kérték, hagyja el határukat.

A béna meggyógyítása

1Erre bárkába szállt, átkelt a tavon és városába ment. 2Ott egy hordágyon fekvő bénát hoztak hozzá. Hitüket látva Jézus e szavakkal fordult a bénához: "Bízzál, fiam, bocsánatot

nyernek bűneid!" 3Néhány írástudó erre azt gondolta magában: "Ez káromkodik." 4Jézus belelátott gondolataikba, ezért megkérdezte: "Miért gondoltok magatokban rosszat? 5Mi könnyebb? Azt mondani, hogy bocsánatot nyernek bűneid, vagy azt, hogy kelj föl és járj? 6Tudjátok hát meg, hogy az Emberfiának van hatalma a földön a bűnök megbocsátására!" Ezzel a bénához fordult: "Kelj föl, fogd ágyadat és menj haza!" 7Az fölkelte és hazament. 8Ennek láttán félelem fogta el a népet, és dicsőítette az Istent, hogy az embereknek ekkora hatalmat adott.

Máté meghívása

9Amikor Jézus továbbment, látott egy Máté nevű embert, amint ott ült a vámnál. Szólt neki: "Kövess engem!" Az felállt és követte. 10Amikor később vendégül látta házában, sok vámos meg bűnös jött oda, s Jézussal és tanítványaival együtt asztalhoz telepedett. 11Ezt látva a farizeusok megkérdezték tanítványaitól: "Miért eszik mesteretek vámosokkal és bűnösökkel?" 12Jézus meghallotta, és így válaszolt: "Nem az egészségeseknek kell az orvos, hanem a betegeknek. 13Menjetek és tanuljátok meg, mit jelent: Irgalmasságot akarok, nem áldozatot. Nem azért jöttem, hogy az igazakat hívjam, hanem hogy a bűnösöket."

A böjt

14Odamentek hozzá János tanítványai és megkérdezték: "Miért van az, hogy mi és a farizeusok sokat böjtölünk, a te tanítványaid ellenben nem böjtölnek?" 15Jézus így felelt: "Hát búsulhat a násznép, míg vele a vőlegény? Eljön a nap, amikor elviszik a vőlegényt, akkor majd böjtölnek. 16Senki sem tesz ócska ruhára új szövetből foltot, mert a folt továbbszakítja a ruhát, s a szakadás még nagyobb lesz. 17Új bort sem töltenek régi tömlőkbe. De ha mégis, kiszakadnak a tömlők, a bor kiömlik, s a tömlők tönkremennek. Az új bort új tömlőbe öntik, így ez is, az is megmarad."

Jairus leánya és a vérfolyásos asszony

18Míg ezt magyarázta nekik, íme, egy előljáró lépett hozzá. Leborult előtte s kérte: "Az imént halt meg a lányom, de gyere, tedd rá kezedet és életre kel." 19Jézus fölkelte, s elment vele tanítványaival együtt. 20Közben egy asszony, aki tizenkét éve vérfolyásban szenvedett, hátulról megközelítette és megérintette ruhája szegélyét. 21Így gondolkodott magában: "Ha csak ruháját érintem is, meggyógyulok." 22Jézus megfordult, ránézett és így szólt: "Bízzál leányom, a hited meggyógyított." Attól az órától fogva egészséges lett az asszony. 23Amikor Jézus az előljáró házához ért, s látta a fuvolásokat meg a zajongó tömeget, 24rájuk szólt: "Menjetek innét, hiszen nem halt meg a kislány, csak alszik!" Erre kinevették. 25Amikor a tömeget eltávolították, bement, megfogta a kezét, és a kislány fölkelte. 26A dolognak híre járt az egész vidéken.

A két vak meggyógyítása

27Jézus folytatta útját. Utánament két vak, ezt kiáltozva: "Dávid fia, könyörülj rajtunk!" 28Amikor a házba érkezett, a vakok bementek hozzá. Jézus megkérdezte tőlük: "Hiszitek, hogy meg tudom tenni?" "Igen, Uram!" - felelték. 29Erre megérintette a szemüket, és így szólt: "Legyen hitetek szerint!" 30Nyomban megnyílt a szemük. Jézus pedig rájuk parancsolt: "Vigyázzatok, ne tudja meg senki!" 31De azok alighogy elmentek, az egész környéken elhíresztelték.

A néma ördögös

32Alighogy ezek elmentek, íme, egy ördögtől megszállt némát hoztak eléje. 33Mihelyt kiűzte belőle a gonosz lelket, a néma megszólalt. A nép csodálkozva mondta: "Ilyen még nem történt Izraelben!" 34A farizeusok azonban azt terjesztették: "A gonosz lelkek fejedelmének segítségével űzi ki a gonosz lelkeket."

Az aratáshoz kevés a munkás

35Jézus bejárt minden várost és falut, tanított a zsinagógákban, hirdette országa örömhírét, és gyógyított minden betegséget, minden gyengeséget. 36Amikor látta a tömeget, megesett rajta a szíve, mert olyan volt, mint pásztor nélkül a juhok: elcsigázott és kimerült. 37"Az aratnivaló sok, de a munkás kevés" - mondta akkor tanítványainak. - 38"Kérjétek hát az aratás urát, küldjön munkásokat az aratáshoz."

A tizenkét apostol kiválasztása

1Összehívta tizenkét tanítványát, s hatalmat adott nekik, hogy kiűzzék a tisztátalan lelkeket, és meggyógyítsanak minden betegséget, minden gyengeséget. 2A tizenkét apostol neve a következő: Az első Simon, más néven Péter, aztán testvére András, Zebedeus fia, Jakab és testvére János, 3Fülöp és Bertalan, Tamás és Máté, a vámos, Jakab, Alfeus fia és Tádé, 4a kánai Simon és a karióti Júdás, aki később árulója lett.

Jézus beszéde az apostolokhoz

5Ezt a tizenkettőt küldte Jézus, megparancsolva nekik: "A pogányokhoz vivő utakra ne térjete rá, s a szamariaiak városaiba ne menjete be! 6Forduljatok inkább Izrael házának elveszett juhaihoz! 7Menjete és hirdesséte: Közel van a mennyek országa! 8A betegeket gyógyítsátok meg, a halottakat támasszátok fel, a leprásokat tisztítsátok meg, a gonosz lelkeket űzzéte ki! Ingyen kaptátok, ingyen is adjátok. 9Övetekbe ne szerezzete se arany-, se ezüst-, se rézpénzt! 10Ne vigyete magatokkal az útra tarisznyát, se két ruhát, se sarut, se botot! A munkás ugyanis megérdemli a bérét. 11Ha egy városba vagy faluba betérte, érdeklődjete, hogy ki az, aki méltó és maradatok nála, míg tovább nem mentete! 12Amikor házába léptete, köszöntséte! 13Ha méltó rá az a ház, rászáll békéte, ha nem, békéte visszaszáll rátok. 14Ha valaki nem fogad be benneteke, sem nem hallgat szavatokra, hagyjátok ott a házá, sőt a várost is, és még a port is rázzátok le a lábatokról! 15Bizony mondom nektek: Szodoma és Gomorra földjének tűrhetőbb lesz a sorsa az ítélet napján, mint annak a városnak!

Az üldözések

16Nézzéte, úgy küldete titeket, mint bárányokat a farkasok közé! Legyete tehát okosak, mint a kígyók, és egyszerűek, mint a galambok! 17Az emberekkel szemben legyete óvatosak, mert bíróság elé állítanak, zsinagógáikban pedig megostoroztatnak benneteke! 18Miattam helytartók és királyok elé hurcolnak, hogy tegyete előttük és a pogányok előtt tanúságot. 19Amikor átadnak benneteke a bíróságnak, ne töprengjete, hogyan és mit mondjate! Abban az órában megadatik nektek, hogyan beszéljete. 20Mert hisz nem ti fogtok beszélni, hanem majd Atyátok Lelke szól belőletek. 21Halálra adja majd a testvér a testvért, az apa a gyermekét, a gyermekek meg szüleik ellen támadnak és vesztéte okozzák. 22Mindenki szemében gyűlöletesek leszete nevemért. Aki azonban mindvégig kitart, az üdvözül. 23Ha valamelyik városban majd üldözne benneteke, meneküljete a másikba, mert bizony mondom nektek, nem jártate végig Izrael városait, amíg az Emberfia el nem jön. 24Nem nagyobb a tanítvány mesterénél,

sem a szolga uránál. 25Legyen elég a tanítványnak, ha olyan, mint mestere, s a szolgálának, ha olyan, mint ura. Ha a ház urát Belzebubnak nevezik, mennyivel inkább háza népét!

Beszéljenek nyíltan

26Ne féljetez hát tőlük! Hiszen semmi sincs elrejtve, ami nyilvánosságra ne kerülne, s olyan titok sincs, ami ki ne tudódnék. 27Amit sötétben mondok nektek, azt mondjátok el fényes nappal, és amit a fületekbe súgnak, azt hirdessétek a háztetőkről! 28Ne féljetez azoktól, akik a testet megölik, a lelket azonban nem tudják megölni! Inkább attól féljetez, aki a kárhozatba vetve a testet is, a lelket is el tudja pusztítani! 29Ugye két verebet adnak egy filléren? S Atyátok tudta nélkül egy sem esik le a földre. 30Nektek minden szál hajatok számon tartják. 31Ne féljetez hát! Sokkal többet értek a verebeknél. 32Azokat, akik megvallanak engem az emberek előtt, én is megvallom majd mennyei Atyám előtt. 33De aki megtagad az emberek előtt, azt én is megtagadom mennyei Atyám előtt.

Jézus követése

34Ne gondoljátok, hogy békét jöttem hozni a földre. Nem békét jöttem hozni, hanem kardot. 35Azért jöttem, hogy szembeállítsam az embert apjával, a leányt anyjával, a menyét anyósával. 36Az embernek a tulajdon családja lesz az ellensége. 37Aki apját vagy anyját jobban szereti, mint engem, nem méltó hozzám, aki fiát vagy lányát jobban szereti, mint engem, nem méltó hozzám. 38Aki nem veszi vállára a keresztyét, s nem követ, nem méltó hozzám. 39Aki meg akarja találni életét, elveszíti, aki azonban elveszíti értem életét, az megtalálja.

Az apostoli beszéd befejezése

40Aki titeket befogad, engem fogad be, aki pedig engem fogad be, azt fogadja be, aki engem küldött. 41Aki prófétát fogad be azért, mert próféta, az a próféta jutalmát kapja. Aki igaz embert fogad be azért, mert igaz, az igaz ember jutalmában részesül. 42S ha csak egy pohár friss vizet ad is valaki egynek, akár a legkisebbnek is azért, mert az én tanítványom, bizony mondom nektek, nem marad el jutalma."

1Amikor Jézus befejezte a tizenkét apostol oktatását, továbbment, hogy tanítson, prédikáljon a városaikban.

IV. ISTEN ORSZÁGÁNAK TITKA (11. 12. 13. fejezetek)

Keresztelő János küldöttsége

2Közben János a börtönben hallott Jézus tetteiről. Elküldte tanítványait, hogy kérdezzék meg: 3"Te vagy az eljövendő, vagy mást várjunk?" 4Jézus így válaszolt és mondta: "Menjetez, s adjátok tudtul Jánosnak, amit hallotok és láttok: 5Vakok látnak, sánták járnak, leprások megtisztulnak, süketek hallanak, halottak feltámadnak, a szegényeknek pedig hirdetik az evangéliumot. 6Boldog, aki nem botránkozik rajtam." 7Amikor azok elmentek, Jézus Jánosról kezdett beszélni a tömegnek: "Mit mentetek ki látni a pusztába? Széltől hajladozó nádat? 8Vagy mit mentetek ki látni? Finom ruhába öltözött embert? Aki finom ruhában jár, királyi palotában lakik. 9Miért mentetek ki? Prófétát látni. Igen, mondom nektek, prófétánál is nagyobbat. 10Ő az, akiről az Írás szól: Nézd, elküldöm követemet előtted, hogy előkészítse utadat. 11Bizony mondom nektek: asszonyok szülöttei közt nem született nagyobb Keresztelő Jánosnál. De aki a mennyek országában a legkisebb, az nagyobb nála. 12A mennyek országa Keresztelő János idejétől mindmáig

erőszakot szenved, az erőszakosok szerzik meg. 13A próféták és a törvény Jánosig mind ezt jövendőlték. 14S ha tudni akarjátok, ő Illés, akinek el kell jönnie. 15Akinnek van füle, hallja meg! 16Kihez hasonlítsam ezt a nemzedéket? Hasonlít a tereken tanyázó gyerekekhez, 17akik odakiáltják a többieknek: Furulyáztunk nektek, de nem táncoltatok, siratót énekeltünk, de nem jajgattatok. 18Eljött János, nem eszik, nem iszik, s azt mondják rá, hogy ördöge van. 19Eljött az Emberfia, eszik is, iszik is, s azt mondják rá, lám a falánk, iszákos ember, a vámosok és a bűnösök barátja. A bölcsesség azonban igazolja magát tetteivel."

Jézus feddő szavai a városokhoz

20Akkor korholni kezdte a városokat, amelyekben a legtöbb csodát tette, mert nem tartottak bűnbánatot: 21"Jaj neked, Korozain! Jaj neked, Betsaida! Mert ha Tíruszban és Szidonban mentek volna végbe a bennetek történt csodák, már régen hamuban és szőrzsákban tartottak volna bűnbánatot. 22Mondom nektek: Tírusznak és Szidonnak elviselhetőbb lesz a sorsa az ítélet napján, mint a tiétek. 23És te, Kafarnaum! Vajon az égig emelkedel? A pokolba süllyedsz. Ha Szodomában mentek volna végbe a csodák, amelyek benned történtek, még ma is állna. 24De mondom nektek: Szodoma földjének elviselhetőbb lesz a sorsa az ítélet napján, mint neked."

Jézus saját magáról

25Abban az időben Jézus ezeket mondta: "Dicsőítelek, Atyám, ég és föld Ura, hogy az okosak és a bölcsék elől elrejtetted ezeket és a kicsinyeknek kinyilatkoztattad. 26Igen, Atyám, így tetszett neked. 27Atyám mindent átadott nekem, és senki sem ismeri a Fiút, csak az Atya, s az Atyát sem ismeri senki, csak a Fiú, és az, akinek a Fiú kinyilatkoztatja. 28Gyertek hozzám mindnyájan, akik elfáradtatok, s akik terhet hordoztok - én megkönnyítlek titeket. 29Vegyétek magatokra igámat, és tanuljatok tőlem, mert szelíd vagyok és alázatos szívű, s megtaláljátok lelketek nyugalmát. 30Az én igám édes, és az én terhem könnyű."

A szombati kalászszedés

1Abban az időben Jézusnak egy szombati napon vetések között vezetett az útja. Tanítványai megéheztek, ezért tépdetni kezdték a kalászt és eszegették. 2Ezt látva a farizeusok szóvá tették: "Nézd, a tanítványaid olyat tesznek, amelyet szombaton nem szabad tenni!" 3Erre így felelt: "Nem olvastátok, mit tett Dávid is, amikor társaival megéhezett? 4Bement az Isten házába és megette a szent kenyereket, amelyeket sem neki, sem társainak nem volt szabad megennie, csak a papoknak. 5Vagy nem olvastátok a törvényben, hogy szombatonként a papok a templomban megszegik a szombati tilalmat, mégsem követnek el vele bűnt? 6Mondom nektek: itt nagyobb dologról van szó, mint a templom. 7Ha tudnátok, mit jelent: Irgalmasságot akarok, nem pedig áldozatot, nem ítélnétek el az ártatlanokat. 8Az Emberfia ura a szombatnak is!"

A béna kezű ember meggyógyulása

9Innét továbbment, és betért a zsinagógájukba. 10Éppen ott volt egy béna kezű ember. Hogy vádaskodhassanak ellene, megkérdezték: "Szabad-e szombaton gyógyítani?" 11Így felelt: "Ha valakinek közületek csak egy juha van, s az szombaton gödörbe esik, vajon nem markolja meg és nem húzza ki? 12Mennyivel többet ér az ember, mint a juh! Szabad tehát szombaton jót tenni." 13Ezzel az emberhez fordult: "Nyújtsd ki a kezéd!" Kinyújtotta, és az éppen olyan egészséges lett, mint a másik. 14Erre a farizeusok

kimentek és tanakodni kezdtek, hogyan okozhatnák vesztét.

Jézus félrevonul

15Amikor Jézus ezt megtudta, elment onnét. Sokan utána mentek, s ő mindnyájukat meggyógyította, 16de szigorúan megtiltotta, hogy terjesszék a híret. 17Így beteljesedett Izajás próféta jövendölése, aki ezt mondja: 18"Ez az én szolgám, akit kiválasztottam, szeretett fiam, akiben tetszésemet találok. Kiárasztom rá Lelkemet, és ítéletet hirdet a népeknek. 19Nem vitatkozik s nem kiabál, szavát sem hallják a tereken. 20A megroppant nádat nem törli le, a pislákoló mécsbelet nem oltja el, míg győzelemre nem viszi az igazságot. 21Az ő nevében bíznak a pogány népek."

A vak és néma ördögös

22Ekkor egy ördögtől megszállt, vak és néma embert vittek hozzá. Meggyógyította, úgyhogy beszélt és látott. 23A nép ámulva kérdezgette: "Csak nem ő a Dávid fia?" 24Ennek hallatára a farizeusok így nyilatkoztak: "Belzebulnak, a gonosz lelkek fejedelmének nevében űzi ki a gonosz lelkeket." 25Jézus belelátott gondolataikba és így szólt hozzájuk: "Minden önmagával meghasonlott ország elnéptelenedik, minden önmagával meghasonlott város vagy ház elpusztul. 26Ha a sátánt sátán űzi ki, meghasonlik magával. Hogyan állhat fenn akkor az országa? 27Ha én Belzebul segítségével űzöm ki a gonosz lelkeket, a fiaitok kinek a segítségével űzik ki? Így ők lesznek bírítók. 28De ha én Isten Lelkével űzöm ki a gonosz lelkeket, akkor már elérkezett hozzátok az Isten országa. 29Hogy törhet be valaki az erős ember házába, s hogy rabolhatja el vagyonát, hacsak előbb meg nem kötözi? Akkor kifoszthatja házát. 30Aki nincs velem, az ellenem van, aki nem gyűjt velem, az szétszór. 31Ezért mondom nektek: minden bűnre és káromlásra elnyerik az emberek a bocsánatot, de a Lélek káromlása nem nyer bocsánatot. 32Ha valaki az Emberfia ellen beszél, bocsánatot nyer, de ha a Lélek ellen beszél, nem nyer bocsánatot sem ezen, sem a másvilágon. 33Vagy jelentsétek ki, hogy a fa jó, s a gyümölcse is éppúgy jó, vagy nyilvánítsátok rossznak, hisz gyümölcseről lehet a fát felismerni. 34Viperák fajtája! Hogy beszélhetnétek jót, mikor gonoszak vagytok? A száj ugyanis a szív bőségéből szól. 35A jó ember jó kincséből jót hoz elő, a rossz ember rossz kincséből rosszat hoz elő. 36Mondom nektek: az emberek az ítélet napján minden fölösleges szóról számot adnak, amit kiejtenek a szájukon. 37Szavaid alapján igazulsz meg, és szavaid alapján vonsz magadra ítéletet."

Jónás próféta jele

38Ekkor néhány írástudó és farizeus így szólt hozzá: "Mester, jelt szeretnénk tőled látni." 39"A gonosz és házasságtörő nemzedék jelet kíván - válaszolta -, de nem kap mást, csak Jónás próféta jelét. 40Amint ugyanis Jónás próféta három nap és három éjjel volt a hal gyomrában, úgy lesz az Emberfia is három nap és három éjjel a föld szívében. 41A ninivei férfiak feltámadnak az ítéletkor ezzel a nemzedékkel, és elítélik, mert ők bűnbánatot tartottak Jónás szavára, s itt nagyobb van, mint Jónás. 42Dél királynője feltámad majd az ítéletkor ezzel a nemzedékkel, és elítéli, mert ő eljött a föld végső határáról, hogy hallja Salamon bölcsességét, s itt nagyobb van, mint Salamon. 43Amikor a tisztátalan lélek kimegy az emberből, sivár helyeken bolyong, nyugtot keres, de nem talál. 44Azt mondja hát: Visszatérek elhagyott házamba. Amikor odaér, üresen, kisöpörve, feldíszítve találja. 45Erre nyomban elsiet, s hoz magával hét más lelket, magánál is gonoszabbat. Bemennek és ott laknak. Ennek az embernek a sorsa most rosszabb, mint előbb volt. Hasonló sors vár erre a gonosz nemzedékre is."

Jézus rokonai

46Amíg beszélt a néphez, megálltak kint anyja és rokonai, s beszélni akartak vele. 47Valaki szólt neki: "Anyád és rokonaid kint állnak és beszélni szeretnének veled." 48De ő megkérdezte azt, aki szólt neki: "Ki az anyám s kik a rokonaim?" 49Aztán kitarta tanítványai felé karját, s így szólt: "Ezek az anyám és testvéreim! 50Aki teljesíti mennyei Atyám akarátát, az nekem mind testvérem, nővérem és anyám."

Jézus a hajóról tanít

1Egyik nap Jézus kiment a házból és leült a tó partján. 2Nagy tömeg gyűlt köréje, ezért beszállt egy bárkába és leült, a tömeg pedig a parton maradt. 3Ekkor példabeszédekben sok mindenre tanította őket, mondván: "Íme, kiment a magvető vetni. 4Amint vetett, némely szem az útszélre esett. Jöttek az égi madarak és fölcsipegették. 5Más mag köves talajba hullott, ahol nem volt neki elég föld. Gyorsan kikelt, mert nem volt mélyen a földben. 6Amikor azonban forrón tűzött a nap, elszáradt, mert nem volt gyökere. 7Ismét más szúrós bogáncsok közé esett. Amikor a bogáncsok felnőttek, elfojtották. 8A többi jó földbe hullott s termést hozott, az egyik százszorosot, a másik hatvanszorosat, a harmadik meg harmincszorosat. 9Akinek füle van, hallja meg!"

Miért beszél Jézus példabeszédekben?

10Ekkor odamentek hozzá tanítványai és megkérdezték: "Miért beszélsz nekik példabeszédekben?" 11"Nektek megadatott, hogy megértsétek a mennyek országának titkait - felelte -, de nekik nem. 12Akinek van, annak még adnak, hogy bőségesen legyen neki, de akinek nincs, attól még azt is elveszik, amije van. 13Azért beszélek nekik példabeszédekben, mert van ugyan szemük, de nem látnak, van ugyan fülük, de nem hallanak. 14Beteljesedett rajtuk Izajás próféta jövendölése, mely így szól: Hallván hallotok, de nem értetek, nézván néztek, de nem láttok. 15Meggérgesedett e népnek a szíve. Nehezen hallanak a fülükre, a szemüket meg behunyták, hogy szemükkel ne lássanak, fülükkel ne halljanak, s szívükkel ne értsenek, nehogy bűnbánatot tartsanak, és meggyógyítsam őket. 16A ti szemetek boldog, mert lát, s a fületek is az, mert hall. 17Bizony mondom nektek, sok próféta és sok igaz ember kívánta látni, amit ti láttok, de nem látta, és hallani, amit ti hallotok, de nem hallotta."

A példabeszéd magyarázata

18Ti tehát halljátok a magvetőről szóló példabeszédet! 19Aki hallgatja az országról szóló tanítást, de nem érti meg, ahhoz eljön a gonosz és elrabolja, amit a szívébe vetettek. Ez az, ami az útszélre esett. 20A köves talajba hullott ellenben az, aki meghallgatja a tanítást és szívesen be is fogadja, 21de az nem ver benne gyökeret, mert csak ideig-óráig él. Amikor a tanítás miatt szorongatás, üldözés éri, csakhamar megbotránkozik. 22A szúrós bogáncs közé hullott pedig az, aki meghallgatja a tanítást, de a világi gondok s a csalóka gazdagság elfojtja a tanítást, úgyhogy nem hoz termést. 23Végül a jó földbe hullott az, aki meghallgatja, megszívleli a tanítást, s jó termést is hoz, az egyik százszorosot, a másik hatvanszorosat, a harmadik harmincszorosat."

A konkoly

24Más példabeszédet is mondott: "A mennyek országa hasonlít ahhoz az emberhez, aki jó magot vetett a földjébe. 25Amikor szolgálai aludtak, jött az ellensége, és konkolyt szórt a búza közé, aztán elment. 26A vetés szárba szökött és kalászt hányt, de a konkoly is

felütötte a fejét. 27A szolgák elmentek a gazdához és megkérdezték: Uram, ugye jó magot vetettél földedbe? Honnét került hát bele a konkoly? 28Az így válaszolt: Ellenséges ember műve. A szolgák tovább kérdezték: Akarod, hogy elmenjünk és kigyomláljuk? 29Nem - válaszolta -, nehogy a konkolyt gyomlálva vele együtt a búzát is kitépjétek! 30Hagyjatok, hadd nőjön mind a kettő az aratásig! Aratáskor majd szólok az aratóknak: Előbb a konkolyt szedjétek össze, kössétek kévébe és égessétek el, a búzát pedig gyűjtsétek csűrömbé!"

A mustármag

31Egy másik példabeszédet is mondott nekik: "A mennyek országa hasonlít a mustármaghoz, amelyet fogott a gazda és elvetett földjében. 32Ez kisebb minden más magnál, amikor azonban felnő, nagyobb minden veteménynél, fává terebélyesedik, úgyhogy jönnek az ég madarai, s fészket raknak ágai között."

A kovász

33Ismét más példabeszédet mondott: "A mennyek országa hasonlít a kovászhoz, amelyet fogott az asszony, belekeverte három mérő lisztbe, s az egész megkelt tőle."

Miért beszél Jézus példabeszédekben?

34Ezeket mind példabeszédekben mondta el Jézus a népnek, s példabeszéd nélkül nem szólt hozzájuk. 35Így beteljesedett a próféta szava, mely így szólt: Példabeszédre nyitom ajkam, hirdetem, ami a világ teremtésétől fogva el volt rejtve.

A konkolyról szóló példabeszéd magyarázata

36Akkor elbocsátotta a népet, s bement a házba. Odamentek hozzá tanítványai, és kérték: "Magyarázd meg nekünk a szántóföldről és a konkolyról szóló példabeszédedet!" 37Így magyarázta meg nekik: "Aki a jó magot veti, az az Emberfia. 38A szántófield a világ, a jó mag az ország fia, a konkoly pedig a gonoszság fia. 39Az ellenség, aki veti, a sátán. Az aratás a világ vége, az aratók az angyalok. 40Ahogy a konkolyt összeszedik és tűzre vetve elégetik, úgy lesz a világ végén is. 41Az Emberfia elküldi angyalait, hogy szedjenek össze országában minden botrányt és minden törvényszegőt. 42Ezeket tüzes kemencébe vetik, ott sírás és fogcsikorgatás lesz. 43Akkor az igazak ragyogni fognak, mint a nap Atyjuk országában. Akinek van füle, hallja meg!"

Az elrejtett kincs

44"A mennyek országa hasonlít a szántóföldben elrejtett kincshez. Amikor egy ember megtalálta, újra elrejtette, aztán örömeiben elment, eladta mindenét, amije csak volt, és megvette a szántóföldet.

A gyöngy

45A mennyek országa hasonlít a kereskedőhöz is, aki igazgyöngyöt keresett. 46Amikor egy nagyon értékeset talált, fogta magát, eladta mindenét, amije csak volt és megvette. 47Végül hasonlít a mennyek országa a tengerbe vetett háléhoz, amely mindenféle halat összefog. 48Amikor megtelik, partra húzzák, nekiülnek, és a javát edényekbe válogatják, a hitványát pedig kiszórják. 49Így lesz a világ végén is: elmennek az angyalok, aztán kiválogatják a gonoszokat az igazak közül, 50és tüzes kemencébe vetik őket. Ott sírás és

fogcsikorgatás lesz."

A példabeszédek sorozatának lezárása

51"Megértettétek mindezeket?" "Igen" - felelték. 52Erre így folytatta: "Minden írástudó, aki jártas a mennyek országának tanításában, hasonlít a házigazdához, aki kincseiből újat és régit hoz elő."

V. AZ ISTEN ORSZÁGÁNAK KEZDETE, AZ EGYHÁZ

Jézus Názáretben

53Amikor ezeket a példabeszédeket elmondta, Jézus eltávozott onnan. 54Visszament városába, és az ottaniakat tanította a zsinagógákban. Azok csodálkozva kérdezték: "Honnan van ennek a bölcsessége és a csodatevő ereje? 55Nem az ácsnak a fia? Nem Mária az anyja, nem Jakab, József, Simon és Júdás a testvérei? 56S nővérei nem mind itt élnek köztünk? Honnét vette hát mindezeket?" 57És megbotránkoztak rajta. Jézus erre megjegyezte: "A prófétának csak a saját hazájában és házában nincs becsülete." 58Hitetlenségük miatt ott több csodát nem is tett.

Keresztelő János halála (14. 15. 16. fejezetek)

1Akkoriban Heródes negyedes fejedelem hallotta Jézus hírét. 2"Ez Keresztelő János - mondta szolgálainak -, feltámadt, innen van benne a csodatevő erő." 3Heródes ugyanis elfogatta Jánost, bilincsbe verette, és börtönbe vetette fivére, Fülöp felesége, Heródiás miatt. 4János ugyanis figyelmeztette: "Nem lehet a tiéd!" 5Meg is akarta ölni, de félt a néptől, mert prófétának tartották. 6Heródes születése napján történt, hogy Heródiás lánya táncolt a vendégeknek. 7Annyira megtetszett Heródesnek, hogy esküvel ígérte, bármit kér is, megadja neki. 8Az - minthogy anyja előre kitanította - így szólt: "Add nekem egy tálon Keresztelő János fejét!" 9A király elszomorodott, de az esküre és a vendégekre való tekintettel megparancsolta, hogy adják neki oda. 10Lefejeztette hát Jánost a börtönben. 11Fejét elhozták egy tálon, odaadták a lánynak, az meg elvitte az anyjának. 12Akkor eljöttek tanítványai, elvitték és eltemették a holttestet, aztán elmentek, és hírül adták Jézusnak.

Az első kenyérszaporítás

13A hír hallatára Jézus elhajózott onnan egy elhagyatott helyre, hogy egyedül legyen. De a nép tudomást szerzett róla, és gyalogszerrel utána ment a városokból. 14Amikor kiszállt, már nagy tömeget talált ott. Megesett rajtuk a szíve, s meggyógyította betegeiket. 15Amikor beesteledett, odamentek hozzá tanítványai, és figyelmeztették: "Elhagyatott itt ez a hely, s már az idő is későre jár. Bocsásd el a népet, hadd széledjenek szét a falvakba, hogy élelmet vegyenek maguknak!" 16Jézus azonban így válaszolt: "Nem kell elmenniük, ti adjatok nekik enni!" 17"Csak öt kenyérünk van, és két halunk" - felelték. 18"Hozátok ide!" - mondta, 19s meghagyta, hogy a nép telepedjék le a fűre, majd fogta az öt kenyeret meg a két halat, föltekintett az égre, és megáldotta őket. Ezután megtörte a kenyeret, odaadta tanítványainak, a tanítványai pedig a népnek. 20Mindnyájan ettek s jól is laktak. A maradékból tizenkét kosarat teleszedtek. 21Az asszonyokat és a gyerekeket nem számítva mintegy ötezer férfi evett.

Jézus a vízen jár

22Ezután nyomban szólt a tanítványoknak, szálljanak bárkába, és evezzenek át a túlsó partra, addig ő hazaküldi a népet. 23Miután hazaküldte, fölment a hegyre, hogy egyedül imádkozzék. Közben besötétedett, s ő ott volt egymagában. 24A bárka már jópár stádiumnyira járt a parttól, hányták-vetették a hullámok, mert ellenszél fújta. 25Éjszaka a negyedik őrviáltás idején a víz tükrén elindult feljük. 26Amikor a tanítványok észrevették, hogy a vízen jár, megrémültek. "Kísértet!" - mondták, s félelmükben kiabáltak: 27Jézus azonban megszólította őket: "Bátorság! Én vagyok, ne féljete!" 28Erre Péter így szólt: "Uram, ha te vagy, parancsold meg, hogy odamenjek hozzád a vízen!" 29"Gyere!" - felelte. Péter kilépett a bárkából és elindult Jézus felé a vízen. 30Az erős szél láttára azonban megijedt, és amikor merülni kezdett, felkiáltott: "Uram ments meg!" 31Jézus kinyújtotta a kezét és megfogta. "Te kishitű - vonta kérdőre -, miért kételkedtél?" 32Amikor beszállt a bárkába, a szél nyomban elült. 33Aki a bárkában voltak, leborultak előtte, és megvallották: "Valóban Isten Fia vagy!"

Gyógyítások Genezáret földjén

34Átkeltek a tavon és Genezáretnél értek partot. 35Az odavalók felismerték, s az egész környéken híret vitték. Odahordták hát mind a betegeket 36és arra kérték, hogy legalább ruhája szegélyét érinthessék. Aki érintette, meggyógyult.

A farizeusok hagyománya

1Ekkor farizeusok és írástudók keresték fel Jézust Jeruzsálemből, és megkérdezték: 2"Miért térnek el tanítványaid az ősök hagyományaitól? Evés előtt ugyanis nem mossák meg a kezüket." 3Így felelt nekik: "Hát ti miért szegitek meg Isten parancsát hagyományotok kedvéért? 4Azt mondta az Isten: Tiszteld apádat és anyádat, és: Aki apját vagy anyját gyalázza, halállal lakoljon! 5Ti viszont ezt tanítjátok: Annak, aki azt mondja apjának vagy anyjának, hogy amivel segíthetnék rajtad, az áldozati ajándék -, 6nem kell segítenie többé apját és anyját. Ezzel hagyományotok kedvéért kijátsszátok az Isten parancsát. 7Képmutatók! Találóan jövendölt rólatok Izajás: 8Ez a nép ajkával tisztel engem, de a szíve távol van tőlem. 9Hamisan tisztelnek, tanításuk csak emberi parancs." 10Akkor odahívta magához a népet, és így szólt hozzájuk: "Figyeljetek ide és értséte meg! 11Nem az szennyezi be az embert, ami a szájába kerül, hanem ami elhagyja a száját, az szennyezi be az embert." 12Erre odamentek hozzá tanítványai, és megkérdezték: "Tudsz róla, hogy a farizeusok e szavak hallatára megbotránkoztak?" 13Így válaszolt nekik: "Tövestül kitépnek minden növényt, amelyet nem mennyei Atyám ültetett. 14Hagyjátok őket! Vakoknak vak vezetői! De ha vak vezet világtalant, mind a kettő gödörbe esik." 15Péter megkérte: "Magyarázd meg nekünk ezt a példabeszédet!" 16"Még mindig nem értitek ti sem? - kérdezte. 17Nem értitek, hogy ami a szájba kerül, a gyomorba jut, onnan meg a félreeső helyre? 18Az ellenben, ami elhagyja a száját, a szívből származik, s ez az, ami beszennyezi az embert. 19A szívből törnek elő a gonosz gondolatok, a gyilkosság, a házasságtörés, a kicsapongás, a lopás, a hamis tanúság, a káromlás. 20Ezek szennyeznek be az embert. Az, hogy mosatlan kézzel eszik, nem szennyezi be az embert."

A kánaáni asszony

21Onnét továbbmenve, Jézus Tírusz és Szidon vidékére vonult vissza. 22Ott a környékről közeledett egy kánaáni asszony és hangosan kérte: "Könyörülj rajtam, Uram, Dávidnak fia! A lányomat kegyetlenül gyötri a gonosz lélek." 23De ő szóra sem méltatta. Erre odamentek hozzá tanítványai és kérték: "Teljesítsd kérését, hisz kiabál utánunk." 24Ezt felelte: "Küldetésem csak Izrael házának elveszett juhához szól." 25Ám az asszony

odajött, és e szavakkal borult le előtte: "Uram, segíts rajtam!" 26De visszautasította: "Nem helyes elvenni a gyerekektől a kenyeret, s odadobni a kiskutyáknak." 27Az asszony ellentmondott: "Igen, Uram, de a kiskutyák is esznek a maradékból, amely lekerül uruk asztaláról." 28Erre így szólt Jézus: "Asszony, nagy a hited. Legyen hát akaratod szerint." Még abban az órában meggyógyult a leánya.

Betegek gyógyítása

29Jézus ezután eltávozott innét, és a Galileai-tóhoz ment. Fölment a hegyre és leült. 30Nagy tömeg járult hozzá, magukkal vitték a sántákat, bénákat, vakokat, némákat és a más betegeket, s letették őket a lába elé. Mind meggyógyította őket. 31Amikor a nép látta, hogy a némák beszélnek, a bénák meggyógyulnak, a sánták járnak és a vakok látnak, elámult és dicsőítette Izrael Istenét.

A második kenyérszaporítás

32Jézus ekkor összehívta tanítványait, s így szólt hozzájuk: "Sajnálom a népet. Már harmadnapja kint tartanak mellettem, és nincs mit enniük. Nem akarom étlen elküldeni őket, nehogy kidőljenek az úton." 33A tanítványok megjegyezték: "Honnan szerezzünk itt a pusztában annyi kenyeret, hogy ekkora tömeget jóllakassunk?" 34Jézus megkérdezte tőlük: "Hány kenyerek van?" "Hét - felelték -, és néhány apró halunk." 35Erre meghagyta a népnek, hogy telepedjék le a földre. 36Aztán fogta a hét kenyeret és a halakat, hálát adott, megtörte és odaadta tanítványainak, tanítványai pedig a népnek. 37Mindnyájan ettek és jól is laktak, s a kenyérből még hét kosár maradékot összeszedtek. 38A kik ettek, voltak vagy négyezren férfiak, az asszonyokat és a gyerekeket nem számítva. 39Amikor a tömeget elbocsátotta, bárkába szállt, és Magadán környékére ment.

Jónás próféta jele

1Farizeusok és szadduceusok mentek hozzá, hogy próbára tegyék. Arra kérték, hogy mutasson nekik égi jelet. 2Ezt válaszolta nekik: "Este azt mondjátok, jó idő lesz, mert vöröslök az ég. 3Hajnalban meg: Ma zivatar lesz, mert az ég felhős és vörös. Az ég színéből tudtok következtetni, az idők jeleit meg nem tudjátok felismerni? 4A gonosz házasságtörő nemzedék jelt kíván, de nem kap más jelet, mint Jónás jelét." Ezzel otthagya őket és elment.

A farizeusok kovásza

5A tanítványok a túlsó partra menet elfelejtettek magukkal kenyeret vinni. 6Jézus figyelmeztette őket: "Vigyázzatok, óvakodjatok a farizeusok és szadduceusok kovászáétól!" 7Azok így tanakodtak egymás között: "Nem hoztunk magunkkal kenyeret." 8Jézus észrevette, s így szólt: "Kishitűek, mit tanakodtok magatok közt, hogy nincs kenyerek? 9Még most sem értitek? Nem jut eszetekbe az ötezer embernek adott öt kenyér, s hogy hány kosarat szedtetek tele? 10Sem a négyezer embernek adott hét kenyér, meg hogy akkor is hány kosárral szedtetek össze? 11Hát nem értitek, hogy nem a kenyérről beszéltem nektek: Óvakodjatok a farizeusok és szadduceusok kovászáétól?" 12Akkor megértették, hogy nem a kenyér kovászáétól óvta őket, hanem a farizeusok tanításától.

Péter vallomása

13Amikor Jézus Fülöp Cezáreájának vidékére ért, megkérdezte tanítványaitól: "Kinek tartják az emberek az Emberfiát?" 14Így válaszoltak: "Van, aki Keresztelő Jánosnak, van, aki Illésnek, Jeremiásnak vagy valamelyik másik prófétának." 15Jézus most hozzájuk fordult: "Hát ti mit mondtok, ki vagyok?" 16Simon Péter válaszolt: "Te vagy Krisztus, az élő Isten Fia." 17Erre Jézus azt mondta neki: "Boldog vagy, Simon, Jónás fia, mert nem a test és vér nyilatkoztatta ki ezt neked, hanem az én mennyei Atyám. 18Én is mondom neked: Péter vagy, erre a sziklára építem egyházamat, s az alvilág kapui sem vesznek rajta erőt. 19Neked adom a mennyek országa kulcsait. Amit megkötsz a földön, a mennyben is meg lesz kötve, s amit feloldasz a földön, a mennyben is fel lesz oldva." 20Aztán lelkére kötötte tanítványainak, ne mondják el senkinek, hogy ő a Krisztus.

Az első jövendölés a szenvedésről

21Ettől kezdve Jézus jelezni kezdte tanítványainak: Jeruzsálembe kell mennie, sokat kell szenvednie a vénektől, a főpapoktól és az írástudóktól, megölik, de harmadnap feltámad. 22Péter félrevonta, és szemrehányást tett neki ezekkel a szavakkal: "Isten mentsen, Uram! Ilyesmi nem történhet veled." 23Megfordult és rászólt: "Távozz tőlem, sátán! Botránkoztatsz, mert nem arra van gondod, amit az Isten akar, hanem arra, amit az emberek akarnak."

Az önmegtagadás

24Ezután Jézus így szólt tanítványaihoz: "Aki követni akar, tagadja meg magát, vegye keresztjét és kövessen. 25Aki meg akarja menteni életét, elveszíti, aki azonban értem elveszíti, az megtalálja. 26Mi haszna van az embernek, ha az egész világot megszerzi is, de lelke kárát vallja? Mit is adhatna az ember cserébe a lelkéért? 27Eljön ugyanis az Emberfia Atyja dicsőségében, angyalai kíséretében, és megfizet mindenkinek a tettei szerint. 28Bizony mondom nektek: az itt állók közül némelyek nem halnak meg, amíg nem látják az Emberfiát, amint eljön országában."

Jézus színeváltozása (17. 18. 19. fejezetek)

1Hat nap múlva Jézus maga mellé vette Pétert, Jakabot és testvérét, Jánost, s fölment külön velük egy magas hegyre. 2Ott elváltozott előttük, arca ragyogott, mint a nap, ruhája pedig olyan fehér lett, hogy vakított, mint a fény. 3S íme, megjelent nekik Mózes és Illés, és beszélgettek vele. 4Péter erre így szólt Jézushoz: "Uram, jó itt nekünk! Ha akarod, csinállok ide három sátrat: egyet neked, egyet Mózesnek, egyet pedig Illésnek." 5Amíg beszélt, hirtelen fényes felhő borult rájuk, s a felhőből szózat hallatszott: "Ez az én szeretett Fiam, akiben kedvem telik, őt hallgassátok!" 6Ennek hallatára a tanítványok arca borultak, s igen megrémültek. 7Jézus odalépett hozzájuk és megérintette őket: "Keljete fel, ne féljete!" 8Amikor tekintetüket fölemelték, nem láttak senkit, csak egyedül Jézust. 9A hegyről lefelé jövet Jézus rájuk parancsolt: "Ne szóljatok a látomásról senkinek, amíg az Emberfia föl nem támad a halálból!" 10A tanítványok megkérdezték: "Miért mondják az írástudók, hogy előbb Illésnek kell eljönnie?" 11Így felelt: "Illés ugyan eljön és helyreállít mindent. 12Csakhogy én azt mondom nektek: Illés már eljött, de nem ismerték fel, úgy bántak vele, ahogy akartak. Így szenved majd tőlük az Emberfia is." 13Ekkor a tanítványok megértették, hogy Keresztelő Jánosról beszélt nekik.

A holdkóros meggyógyítása

14Amikor visszaértek a néphez, odalépett hozzá egy ember, térdre hullott előtte, 15s kérte: "Uram, könyörülj fiamon! Holdkóros szegény és sokat szenved. Hol tűzbe esik, hol

meg vízbe. 16Elhoztam tanítványaidhoz, de ők nem tudták meggyógyítani." 17Jézus így válaszolt: "Hitetlen és romlott nemzedék! Meddig kell még veletek maradnom? Meddig tűrjelek benneteket? Hozzátok ide!" 18Jézus ráparancsolt, s a gonosz lélek kiment belőle. A gyerek azonnal meggyógyult. 19Amikor egyedül volt, odamentek Jézushoz a tanítványok és megkérdezték: "Mi miért nem tudtuk kiűzni?" 20Ezt felelte: "Mert gyenge a hitetek. Bizony mondom nektek, ha csak akkora hitetek lesz is, mint a mustármag, s azt mondjátok ennek a hegynek itt: Menj innét oda! - odamegy, s nem lesz nektek semmi sem lehetetlen. 21Mindamellett ezt a fajtát nem lehet másképp kiűzni, csak imádsággal és böjttel."

Jézus másodszor jövendöli meg szenvedését

22Amikor együtt jártak-keltek Galileában, Jézus ezt mondta nekik: "Az Emberfiát az emberek kezére adják. 23Megölik, de harmadnap feltámad." Erre igen elszomorodtak.

A templomadó

24Amikor Kafarnaumba értek, odamentek Péterhez az adószedők és megkérdezték: "Mesteretek nem fizet templomadót?" 25"De igen" - felelte. Amikor hazaért, Jézus megelőzte a kérdéssel: "Mit gondolsz, Simon, a földi királyok kitől szednek vámot és adót, a fiaiktól vagy az idegenektől?" 26"Az idegenektől" - válaszolta. Jézus így folytatta: "A fiak tehát mentesek alóla. 27De hogy meg ne botránkoztassuk őket, menj ki a tóra, vess horgot, és az első halat, amely ráakad, húzd ki! Nyisd ki a száját, találsz benne egy sztatért. Vedd ki és add nekik oda értem és érted!"

Az evangéliumi egyszerűség

1Abban az időben történt, hogy odamentek Jézushoz a tanítványok és megkérdezték tőle: "Ki a legnagyobb a mennyek országában?" 2Odahívott egy gyereket, közéjük állította, 3s azt mondta: "Bizony mondom nektek, ha nem változtok meg, s nem lesztek olyanok, mint a gyerekek, nem mentek be a mennyek országába. 4Aki tehát megalázza magát, mint ez a gyerek, az a legnagyobb a mennyek országában. 5Aki befogad egy ilyen gyereket a nevemben, engem fogad be. 6De aki megbotránkoztat csak egyet is ezek közül a kicsik közül, akik hisznek bennem, jobban járna, ha malomkövet kötnének a nyakába és a tenger fenekére vetnék.

A botrány

7Jaj a világnak a botrányok miatt! Elkerülhetetlen ugyan, hogy botrányok ne forduljanak elő, mégis jaj annak, aki botrányt okoz! 8Ha kezed vagy lábad botrányt okoz, vágd le és dobd el! Jobb csonkán vagy sántán bemenned az életre, mint két kézzel, két lábbal az örök tűzre kerülnöd. 9Ha szemed okoz botrányt, vágd ki és dobd el, mert jobb, ha egy szemmel méssz be az életre, mint ha két szemmel a pokol tüzére vetnek. 10Vigyázzatok, ne vessetek meg egyet se e kicsik közül! Mondom nektek: angyalaik az égben szüntelenül látják mennyei Atyám arcát. 11Az Emberfia azért jött, hogy megmentse, ami elveszett.

Az elveszett bárány

12Mit gondoltok? Ha egy embernek száz juha van és egy eltéved közülük, nem hagyja ott a hegyen a kilencvenkilencet, és nem megy el, hogy megkeresse az egy elveszettet? 13Ha aztán sikerül neki megtalálnia, bizony mondom nektek, annak jobban örül, mint az el nem tévedt kilencvenkilencnek. 14Éppen így mennyei Atyátok sem akarja, hogy csak

egy is elveszen e kicsik közül.

A testvér figyelmeztetése

15Ha testvéred megbántott, menj, és figyelmeztess négyszemközt. Ha hallgat rád, megnyered testvéredet. 16Ha nem hallgat rád, vigyél magaddal egy vagy két másik embert, hogy két vagy három tanú bizonyítsa a dolgot. 17Ha ezekre sem hallgat, jelentsd az egyháznak. Ha az egyházra sem hallgat, vedd úgy, mintha pogány volna vagy vámos. 18Bizony mondom nektek: amit megköttök a földön, a mennyben is meg lesz kötve, s amit feloldotok a földön, a mennyben is fel lesz oldva.

A közös ima

19Azt is mondom nektek: Ha ketten közületek valamiben egyetértenek a földön, és úgy kérik, megkapják mennyei Atyámtól. 20Ahol ugyanis ketten vagy hárman összegyűlnek a nevemben, ott vagyok közöttük."

A szívtelen szolgáról szóló példabeszéd

21Akkor odalépett hozzá Péter és megkérdezte: "Uram, ha vét ellenem testvérem, hányszor kell neki megbocsátanom? Talán hétszer?" 22"Mondom neked - felelte Jézus -, nem hétszer, hanem hetvenhétszer. 23A mennyek országa hasonlít a királyhoz, aki el akarta számoltatni szolgálait. 24Amikor elkezdte a számadást, eléje állítottak egyet, aki tízezer talentummal tartozott neki. 25Mivel nem volt miből megfizetnie, megparancsolta, hogy adják el feleségétül, gyerekeitül, minden vagyonával együtt, s úgy fizessen. 26A szolga leborult előtte, és úgy kérte: Légy türelemmel irántam, s mindent megfizetek neked! 27Az úr megkönyörült a szolgán, szabadon engedte, s adósságát is elengedte. 28Amikor kiment, a szolga találkozott egy másik szolgával, aki száz dénárral tartozott neki. Megragadta, elkezdte fojtogatni és követelte: Add meg, amivel tartozol! 29A másik szolga leborulva kérte: Légy türelemmel irántam, s mindent visszafizetek neked! 30De ő nem engedett, hanem fogta, börtönbe vetette, míg meg nem fizette tartozását. 31Amikor a többi szolga látta a történeteket, igen elszomorodott. Elmentek és jelentették uruknak mind, ami történt. 32Az úr maga elé hívatta, és így szólt hozzá: Te gonosz szolga! Kérésedre minden adósságodat elengedtem. 33Nem kellett volna néked is megkönyörülnöd szolgatársadon, ahogy én megkönyörültem rajtad? - 34Ezzel az úr haragjában átadta a poroszlóknak, míg meg nem fizette mind, amivel tartozott. 35Így tesz mennyei Atyátok is veletek, ha mindegyitek meg nem bocsát szívből felebarátjának."

A házasság felbonthatatlansága

1Amikor Jézus ezeket a beszédeket befejezte, elhagyta Galileát és Júda határába ment, a Jordánon túlra. 2Nagy tömeg kísérte, ő pedig meggyógyította őket. 3Akkor odamentek hozzá a farizeusok, hogy próbára tegyék. Ezt kérdezték: "El szabad a férfinak bármilyen okból bocsátania a feleségét?" 4Így felelt: "Nem olvastátok, hogy a Teremtő kezdetben férfinak és nőnek teremtette őket, 5és azt mondta: Ezért a férfi elhagyja apját, anyját, a feleségéhez ragaszkodik, és egy test lesz a kettő? 6Most már többé nem két test, hanem csak egy. Amit tehát Isten egybekötött, azt ember ne válassza szét." 7De azok mondták: "Miért adta akkor Mózes azt a parancsot, hogy elbocsátáskor adjunk válólevelet?" 8"Mózes szívetek keménységére való tekintettel engedte meg nektek, hogy elbocsátátok feleségeteket - felelte -, de kezdetben nem így volt. 9Mondom nektek: aki elbocsátja feleségét - hacsak nem paráznasága miatt -, és mást vesz el, házasságot tör. Aki elbocsátott nőt vesz el, szintén házasságot tör." 10A tanítványok megjegyezték: "Ha így

áll a dolog a férj és feleség között, nem érdemes megházasodni." 11Erre így válaszolt: "Csak az fogja ezt fel, akinek megadatott. 12Van, aki azért képtelen a házasságra, mert úgy született. Van, akit az emberek tettek a házasságra alkalmatlanná. Végül van, aki a mennyek országáért önként mond le a házasságról. Aki fel tudja fogni, az fogja fel!"

Jézus és a gyermekek

13Akkor gyermekeket vittek hozzá, hogy tegye rájuk a kezét és imádkozzék fölöttük. A tanítványok elutasították őket. 14Jézus azonban így szólt: "Hagyjátok csak a gyermekeket, ne akadályozzátok meg őket, hadd jöjjenek hozzám, hisz ilyeneké a mennyek országa!" 15Azzal rájuk tette kezét, s elment onnét.

A gazdag ifjú

16Egy alkalommal odalépett hozzá valaki, és megkérdezte tőle: "Mester, mi jót kell tennem, hogy eljussak az örök életre?" 17Így felelt neki: "Miért kérdezel engem a jó felől? Csak egy valaki jó. Ezért, ha el akarsz jutni az örök életre, tartsd meg a parancsokat." 18Az megkérdezte: "Melyeket?" Jézus felsorolta: "Ne ölj, ne törj házasságot, ne lopj, hamisan ne tanúskodjál, 19apádat és anyádat tiszteld, felebarátodat pedig szeresd úgy, mint saját magadat." 20Az ifjú erre kijelentette: "Ezeket mind megtartottam. Mit kell még tennem?" 21"Ha tökéletes akarsz lenni - felelte Jézus -, add el, amid van, az árát oszd szét a szegények között, így kincsed lesz a mennyben. Aztán gyere és kövess engem!" 22Ennek hallatára az ifjú szomorúan távozott, mert nagy vagyona volt.

A gazdagság veszélyei

23Jézus most tanítványaihoz fordult: "Bizony mondom nektek, a gazdagnak nehéz bejutnia a mennyek országába. 24Újra azt mondom: Könnyebb a tevének átmenni a tű fokán, mint a gazdagnak bejutni az Isten országába." 25Ennek hallatára a tanítványok igen megdöbbenek és azt kérdezték: "Hát akkor ki üdvözülhet?" 26Jézus rájuk nézett, és így szólt: "Embernek ez lehetetlen, Istennek azonban minden lehetséges."

A lemondás jutalma

27Akkor Péter vette át a szót: "Nézd, mi mindenünket elhagytuk, és követtünk téged. Mi lesz hát a jutalmunk?" 28Jézus így válaszolt: "Bizony mondom nektek, ti, akik követtetek, a megújulásakor, amikor az Emberfia dicsőséges trónjára ül, ti is ott ültök majd vele tizenkét trónon és ítélkezni fogtok Izrael tizenkét törzse fölött. 29Aki nevéért elhagyja otthonát, testvéreit, nővéreit, apját, anyját, feleségét, gyermekeit vagy a földjét, százannyit kap, s az örök élet lesz az öröksége.

A szőlőmunkásokról szóló példabeszéd

30Sokan lesznek elsőkből utolsók és utolsókból elsők."

(20. 21. 22. fejezetek)

1"A mennyek országa hasonlít a gazdához, aki kora reggel kiment, hogy munkásokat fogadjon szőléjébe. 2Miután napi egy dénárban megegyezett a munkásokkal, kiküldte őket a szőlőbe. 3A harmadik óra körül megint kiment, s látta, hogy mások is ácsorognak ott tétlenül a piacon. 4Meggzólította őket: Menjete ki ti is a szőlőmbe, és majd

megadom, ami jár nektek. 5Azok ki is mentek. A hatodik és kilencedik órában újra kiment, s ugyanígy tett. 6Amikor a tizenegyedik óra tájban is kiment, megint talált ott ácsorgókat. Megkérdezte tőlük: Mit ácsorogtok itt egész nap tétlenül? 7Nem fogadott fel minket senki - felelték. Menjete ki ti is a szőlőmbe - mondta nekik. 8Amikor beesteledett, így szólt a szőlősgazda vincellérjéhez: Hívd össze a munkásokat, és add ki bérüket, kezdve az utolsók az elsőkig. 9Jöttek tehát, akik a tizenegyedik óra tájban álltak munkába, és fejenként egy dénárt kaptak. 10Amikor az elsők jöttek, azt hitték, hogy ők majd többet kapnak, de ők is csak egy-egy dénárt kaptak. 11Amikor átvették, zúgolódni kezdtek a gazda ellen. 12Ezek az utolsók csak egy órát dolgoztak - mondták -, s ugyanúgy bántál velük, mint velünk, akik viseltük a nap terhét és hevét. 13Barátom - felelte egyiküknek -, nem követek el veled szemben igazságtalanságot. Nem egy dénárban egyeztél meg velem? 14Fogd, ami a tied és menj! Én az utolsónak is annyit szánok, mint neked. 15Vagy nem tehetem a sajátommal azt, amit akarok? Rossz szemmel nézed, hogy jó vagyok? 16Így lesznek az utolsók elsők, az elsők meg utolsók."

Jézus harmadszor jövendöli meg szenvedését

17Amikor Jézus Jeruzsálemben készült fölmenni, maga mellé vette a tizenkettőt, 18s ezt mondta nekik az úton: "Most fölme gyünk Jeruzsálemben. Ott a főpapok és írástudók kezére adják az Emberfiát. Azok halálra ítélik, 19és kiszolgáltatják a pogányoknak, hogy kigúnyolják, megostorozzák és keresztre feszítsék. De harmadnap feltámad."

Zebedeus fiai

20Akkor odament hozzá a Zebedeus fiak anyja a fiaival együtt, és leborult előtte, hogy kérjen tőle valamit. 21Megkérdezte tőle: "Mit akarsz?" "Intézd úgy - felelte -, hogy két fiam közül az egyik jobbod, a másik balod felől üljön országodban." 22Jézus így válaszolt: "Nem tudjátok, mit kértek. Ki tudjátok inni azt a kelyhet, amelyet majd én kiiszom?" "Ki tudjuk" - felelték. 23Erre ő így folytatta: "Kelyhemet ugyan kiisszátok, de hogy jobb és bal felől üljete k, azt nincs hatalmamban megadni nektek. Az azokat illeti, akiknek Atyám szánta." 24A többi tíz ennek hallatára megneheztelt a két testvérre. 25Jézus azonban odahívta őket magához, és így szólt hozzájuk: "Tudjátok, hogy akiket a világ urainak tartanak, zsarnokoskodnak a népeken, a hatalmasok meg a hatalmukat éreztetik velük. 26A ti körötökben ne így legyen. Aki közületek nagyobb akar lenni, legyen a szolgátok, 27s aki első akar lenni, legyen a cselédetek. 28Az Emberfia sem azért jött, hogy neki szolgáljanak, hanem hogy ő szolgáljon másoknak, és odaadja az életét, váltságul sokakért."

A két jerikói vak

29Amikor elhagyták Jerikót, nagy tömeg kísérte. 30Az útszélen két vak ült. Hallva, hogy Jézus megy arra, elkezdtek kiáltozni: "Uram, Dávid fia, könyörülj rajtunk!" 31A nép csitította őket, hogy hallgassanak, de ők annál jobban kiáltoztak: "Uram, Dávid fia, könyörülj rajtunk!" 32Jézus megállt, odahívta őket magához, és megkérdezte tőlük: "Mit akartok, mit tegyek?" 33"Uram - felelték -, hogy megnyíljék a szemünk." 34Jézus megkönyörült rajtuk, és megérintette szemüket. Azon nyomban visszakapták látásukat és követték őt.

Jézus bevonulása Jeruzsálemben

1Amikor Jeruzsálemhez közeledve Betfagéba, az Olajfák-hegyéhez értek, Jézus elküldte két tanítványát, 2ezzel a megbízatással: "Menjete k a szemközti faluba! Talátok ott egy

megkötött szamarat a csikájával. Oldjátok el és vezessétek ide! 3Ha valaki szólna érte, mondjátok, hogy szüksége van rá Urunknak, akkor rögtön elengedi." 4Ez azért történt, hogy beteljesedjék a próféta szava: 5Mondjátok meg Sion leányának: Nézd, királyod jön hozzád, szerényen, számárháton, a teherhordó állat csikáján. 6A tanítványok elmentek, s úgy tettek, ahogy Jézus meghagyta nekik. 7Elhozták a szamarat és csikáját, ráterítették ruhájukat, ő pedig felült rá. 8A nép közül sokan eléje terítették ruhájukat az útra, mások ágakat tördeltek a fákról, és az útra szórták. 9Az előtte járó s az utána tóduló tömeg így kiáltozott: "Hozsanna Dávid fiának! Áldott, aki az Úr nevében jön! Hozsanna a magasságban!" 10Amikor beért Jeruzsálembe, az egész város izgalomba jött. "Ki ez?" - kérdezték. - 11"Ez Jézus, a próféta, a galileai Názáretből" - felelte a nép.

A kereskedők kiűzése a templomból

12Jézus bement a templomba, és kiűzte onnan, akik a templomban adtak-vettek. A pénzváltók asztalait és a galambárosok padjait felforgatta. 13"Meg van írva - mondta -, hogy az én házamat az imádság házána fogják nevezni, ti pedig rablók barlangjává teszitek."

Csodák a templomban

14A templomban vakok és sánták mentek hozzá, s ő meggyógyította őket. 15Amikor a főpapok és írástudók látták, hogy csodákat tesz, s hogy a gyerekek a templomban így kiáltoznak: "Hozsanna Dávid fiának!", méltatlankodtak, 16és szóltak neki: "Hallod, mit kiabálnak?" Jézus így válaszolt: "Hallom. Nem olvastátok sose: Gyerekek és csecsemők ajkával hirdeted dicsőségedet?" 17Ezzel otthagya őket, s a várost elhagyva Betániába ment, és ott töltötte az éjszakát.

A fügefafa megátkozása

18Kora reggel a városba tartva megéhezett. 19Az út mentén látott egy fügefát. Odament, de nem talált rajta egyebet, csak levelet. Erre így szólt: "Ne teremjen rajtad gyümölcs soha többé!" A fügefafa azon nyomban kiszáradt. 20Ennek láttán a tanítványok csodálkozva kérdezték: "Hogyan száradhatott ki így egyszerre a fügefafa?" 21"Bizony mondom nektek - felelte Jézus -, ha lesz bennetek hit, és nem kételkedtek, nemcsak a fügefával tehetitek meg, ami történt, hanem akár ennek a hegynek is mondhatjátok: Emelkedj föl és omolj a tengerbe, s az is végbemegy. 22Bármit kértek hittel az imádságban, megkapjátok."

Jézus küldetése

23Amikor a templomba érve tanított, odamentek hozzá az írástudók és a nép vénei és megkérdezték: "Miféle hatalom birtokában teszed te ezeket? Ki adott neked hatalmat ehhez?" 24Jézus így válaszolt: "Én is kérdezek tőletek valamit. - Ha megfeleltek rá, én is megmondom, milyen hatalom birtokában teszem ezeket. 25Honnan volt János keresztsége? Az égből vagy az emberektől?" Azok tanakodni kezdtek egymás közt: "Ha azt mondjuk, hogy az égből, azt fogja kérdezni: Akkor miért nem hittetek neki? 26Ha azt mondjuk, hogy az emberektől, félünk kell a néptől, hisz Jánost mindenki prófétának tartja." 27Ezért ezt a választ adták Jézusnak: "Nem tudjuk". Erre ő így felelt: "Akkor én sem mondom meg, milyen hatalom birtokában teszem ezeket."

Példabeszéd a két fiúról

28"Mi a véleményetek erről? Egy embernek volt két fia. Odament az elsőhöz és szólt

neki: Fiam, menj ki a szőlőbe dolgozni. 29Nem megyek - felelte -, de később meggondolta és kiment. 30Odament a másikhoz, és annak is szólt. Megyek - felelte -, de mégsem ment ki. 31Melyik tett eleget a kettő közül apja kívánságának?" "Az első" - válaszolták. Erre Jézus így szólt hozzájuk: "Bizony mondom nektek, hogy a vámosok és a cédák megelőznek benneteket az Isten országában. 32Eljött ugyanis hozzátok János, hogy az igazság útjára vezessen benneteket, de nem hittetek neki. A vámosok és a cédák hitték neki. De ti ennek láttára sem tartottatok bűnbánatot és nem hittetek."

Példabeszéd a gyilkos szőlőművesekről

33"Halljatok egy másik példabeszédet. Volt egy gazda, aki szőlőt telepített. Bekerítette sövényvel, belül pedig sajtót ásott és őrtornyot épített. Aztán bérbe adta a szőlőt műveseknek, és elment idegenbe. 34Amikor eljött a szüret ideje, elküldte szolgálait a szőlőművesekhez, hogy szedjék be a termést. 35Ám a szőlőművesek nekiestek a szolgálaknak. Az egyiket megverték, a másikat megölték, a harmadikat megkövezték. 36Erre más szolgálakat küldött, többet, mint először, de ezekkel is úgy bántak. 37Végül a fiát küldte el hozzájuk, mert azt gondolta: A fiamat csak megbecsülik. 38De amikor a szőlőművesek meglátták a fiút, így biztatták egymást: Itt az örökös! Gyertek, öljük meg, és mienk lesz öröksége. 39Nekiestek, kidobták a szőlőből és megölték. 40Amikor majd megjön a szőlő ura, vajon mit tesz a szőlőművesekkel?" 41"A gonoszokat a gonoszok sorsára juttatja, szőlejét pedig más bérlőknek adja ki bérbe, akik idejében beszolgáltatják a termést." 42Erre Jézus azt kérdezte: "Sose olvastátok az Írásban: A kő, amelyet az építők elvetettek, szegletkővé lett. Az Úr tette azzá, s ez csodálatos a szemünkben. 43Ezért mondom nektek, hogy elveszik tőletek az Isten országát, s olyan nép kapja meg, amely megtermi gyümölcsét. 44Aki erre a kőre esik, összeűzta magát, s akire rázuhan, azt szétmorzsolja." 45E hasonlatokat hallva a farizeusok és az írástudók megértették, hogy róluk beszélt. 46El akarták fogni, de félték a néptől, mert prófétának tartották."

A királyi menyegzőről szóló példabeszéd

1Jézus ismét példabeszédben szólt hozzájuk: 2"A mennyek országa hasonlít a királyhoz, aki menyegzőt rendezett a fiának. 3Elküldte szolgálait, hogy szóljanak a meghívottaknak, jöjjenek a menyegzőre! Azok nem akartak jönni. 4Erre más szolgálakat küldött: Mondjátok meg a meghívottaknak, hogy a lakomát előkészítettem, ökreimet és hizlalt állataimat leölettem, minden készen van, gyertek a menyegzőre! 5Azok nem törődtek velem, az egyik a földjére ment, a másik meg az üzlete után nézett. 6A többiek a szolgálaknak estek, összeverték, sőt meg is ölték őket. 7A király ennek hallatára haragra lobbant. Elküldte csapatait, a gyilkosokat felkoncoltatta, városaikat pedig fölégette. 8Aztán így szólt szolgálaihoz: A menyegző ugyan kész, de a meghívottak nem voltak rá méltók. 9Menjetek ezért ki az útkereszteszűdésekre, s akit csak találtok, hívjátok meg a menyegzőre! 10A szolgálak ki is mentek az utakra és összeszedtek mindenkit, akit csak találtak, jókat, gonoszokat egyaránt. A menyegzős terem megtelt vendégekkel. 11Amikor a király bejött, hogy lássa a vendégeket, észrevett egy embert, aki nem volt menyegzőre öltözve. 12Magszólitotta: Barátom, hogy kerültél ide, amikor nem vagy menyegzőre öltözve? Az elnémult, 13a király pedig megparancsolta a szolgálaknak: Kötözzétek meg kezét-lábát, s dobjátok ki a külső sötétségre. Ott sírás és fogcsikorgatás lesz. 14Sokan vannak a meghívottak, de kevesen a választottak."

Az adófizetés

15A farizeusok erre félrevonultak és megtárgyalták, hogyan tudnának szavaiba belekötni. 16Odaküldték hozzá tanítványaikat, a Heródes-pártiakkal együtt. Ezek így beszéltek:

"Mester, tudjuk, hogy igazat mondasz, az Isten útját az igazsághoz híven tanítod, nem vagy tekintettel senki személyére, mert nem igazodol emberi tekintélyhez. 17 Mondd meg hát nekünk, mi a véleményed: Szabad adót fizetni a császárnak, vagy nem szabad?" 18 Jézus átlátott álnokságukon, ezért így válaszolt: "Mit kísértetek, képmutatók? 19 Mutassátok az adópénzt!" Odanyújtottak neki egy dénárt. 20 Ekkor megkérdezte tőlük: "Kinek a képe és a felirata ez?" "A császáré" - felelték. 21 Erre azt mondta nekik: "Adjátok meg a császárnak, ami a császáré, és az Istennek, ami az Istené!" 22 Ezt hallva annyira meglepődtek, hogy otthagyták és eloldalogtak.

A feltámadás

23 Aznap még szadduceusok is mentek hozzá, akik tagadták a feltámadást. Kérdést 24 intéztek hozzá: "Mester, Mózes úgy rendelkezett, hogy ha valaki gyermektelenül hal meg, a testvére vegye el az özvegyet és támasszon utódot testvérenek. 25 Volt hét testvér. Az első megnősült, aztán meghalt. Mivel nem volt gyermeke, feleségét testvéreire hagyta. 26 Ugyanez történt a másodikkal, majd a harmadikkal is, egészen a hetedikig. 27 Végül meghalt az asszony is. 28 A feltámadáskor a hét közül melyiknek a felesége lesz az asszony? Hiszen mindegyiké volt." 29 Jézus így válaszolt: "Tévedtek, mert nem ismeritek sem az Írásokat, sem az Isten hatalmát. 30 A feltámadás után nem nősülnek, férjhez sem mennek, hanem úgy élnek, mint Isten angyalai a mennyben. 31 Ami pedig a halottak feltámadását illeti, nem olvastátok, amit az Isten mondott nektek: 32 Én vagyok Ábrahám Istene, Izsák Istene és Jákob Istene. Isten nem a halottak Istene, hanem az élőké." 33 Amikor ezt a nép hallotta, elámult tanításán.

A főparancs

34 Amikor a farizeusok értesültek róla, hogy a szadduceusokat is elhallgattatta, köréje gyűltek. 35 Hogy próbára tegye, az egyik törvénytudó kérdéssel fordult hozzá: 36 "Mester, melyik a főparancs a törvényben?" 37 Jézus ezt felelte: "Szeresd Uradat, Istenedet teljes szívedből, teljes lelkedből és teljes elmédből. 38 Ez a legnagyobb, az első parancs. 39 A második hasonló hozzá: Szeresd felebarátodat, mint saját magadat. 40 Ezen a két parancson alapszik az egész törvény és a próféták."

A Messiás Dávid fia

41 Mivel a farizeusok együtt voltak, Jézus 42 föltette nekik a kérdést: "Mit tartotok ti a Messiásról? Kinek a fia?" "Dávidé" - felelték. 43 Ő tovább kérdezte őket: "Hogyan nevezheti hát Dávid a Lélek sugallatára Urának, amikor ezt mondja: 44 Így szólt az Úr az én Uramhoz: Ül a jobbomra, míg ellenségeidet lábad alá vetem. 45 Ha Dávid Urának nevezi, hogy lehet a fia?" 46 Erre nem akadt senki, aki tudott volna neki egy szót is felelni. Attól a naptól nem is merték kérdezgetni.

Beszéd a farizeusok és az írástudók ellen (23. 24. 25. fejezetek)

1 Jézus ekkor a néphez és a tanítványokhoz fordult, ezekkel a szavakkal: "Az írástudók és a farizeusok Mózes tanítói székében ülnek. 3 Tegyetek meg és tartsatok meg ezért mindent, amit mondanak nektek, de tetteikben ne kövessétek őket, mert bár tanítják, de tetté nem váltják. 4 Elviselhetetlenül nehéz terheket hordanak össze és raknak az emberek vállára, de maguk ujjal sem hajlandók mozdítani rajta. 5 Minden tettükben az vezetni őket, hogy az emberek előtt feltűnjenek. Szélesre szabják imaszíjukat és megnagyobbítják köntösükön a bojtokat. 6 Szívesen elfoglalják a lakomákon a főhelyeket és a zsinagógában az első székeket, 7 szeretik, ha a tereken köszöntik s rabbinak szólítják

őket az emberek. 8Ti ne hívassátok magatokat rabbinak, mert egy a ti mesteretek, ti pedig mindnyájan testvérek vagytok. 9Atyának se szólítsatok senkit a földön, mert egy a ti Atyátok, a mennyei. 10Tanítónak se hívassátok magatokat, mert egy a ti tanítótok, Krisztus. 11Aki nagyobb közületek, az a szolgátok lesz. 12Aki felmagasztalja magát, azt megalázzák, aki megalázza magát, azt felmagasztalják.

Az írástudók és farizeusok képmutatása

13Jaj nektek, írástudók és farizeusok, ti képmutatók! Bezárjátok a mennyek országát az emberek előtt. Magatok nem mentek be, s akik be szeretnének jutni, azokat meg nem engeditek be. 14Jaj nektek, írástudók és képmutató farizeusok, mert felemésztitek az özvegyek és árvák vagyonát. Közben nagyokat imádkoztok, ezért nagyobb ítélet vár rátok. 15Jaj nektek, írástudók és farizeusok, ti képmutatók! Bejártok tengert és szárazföldet, hogy egyetlen áttérőt szerezzetek, s ha sikerül, a kárhozat fiává teszitek, kétszerte inkább magatoknál. 16Jaj nektek, vak vezetők! Azt mondjátok, hogy ha valaki a templomra esküszik, nem érvényes, de ha a templom aranyára, akkor az kötelezi. 17Esztelenek és vakok! Hát mi több, az arany vagy a templom, amely megszenteli az aranyat? 18Ugyanígy: Ha valaki az oltárra esküszik, az nem érvényes, de ha a rajta levő áldozati ajándékokra esküszik, az kötelezi. 19Ti vakok! Hát mi több, az ajándék vagy az oltár, amely megszenteli az ajándékot? 20Aki az oltárra esküszik, rá esküszik és mindenre, ami csak rajta van. 21Aki a templomra esküszik, rá esküszik, s arra, aki benne lakik. 22Aki az égre esküszik, az Isten trónjára esküszik és arra, aki rajta ül. 23Jaj nektek, írástudók és farizeusok, ti képmutatók! Mentából, kaporból és köményből tizedet adtok, közben ami fontosabb a törvényben, az igazságosságot, az irgalmat és a hűséget elhanyagoljátok. Ezt meg kell tenni, azt nem szabad elhagyni. 24Ti vak vezetők! A szűnyogot kiszűritek, a tevét meg lenyelitek. 25Jaj nektek, farizeusok és írástudók, ti képmutatók! Tisztára mossátok a pohárnak és a tálnak a külsejét, belül azonban tele vannak rablással és mértéktelenséggel. 26Te vak farizeus! Előbb belül tisztítsd ki a poharat és a tálat, akkor majd kívül is tiszta lesz. 27Jaj nektek, farizeusok és írástudók, ti képmutatók! Fehérre meszelt sírokhoz hasonlítok, amelyek kívülről szépnek látszanak, de belül tele vannak a halottak csontjaival s mindenféle undoksággal. 28Így ti is kívülről igazaknak látszotok az emberek szemében, de belül tele vagytok képmutatással és gonosszággal. 29Jaj nektek, farizeusok és írástudók, ti képmutatók! A prófétáknak sírboltot építtek, az igazak síremlékeit feldíszítitek, 30s azt mondjátok: Ha atyáink idejében éltünk volna, nem lettünk volna részesek, mint ők, a próféták vére ontásában. 31Ezzel magatok is megvalljátok, hogy a próféták gyilkosainak vagytok a fiai. 32Töltsétek csak be atyáitok mértékét! 33Kígyók, viperák fajzata! Hogy is kerülhetnétek el a kárhozat büntetését? 34Nos, prófétákat, bölcseket és írástudókat küldök hozzátok. Közülük némelyeket megöltök és keresztre feszítetek, másokat megostoroztok a zsinagógában és városról városra üldöztök. 35Ezért rátok száll minden igaz vér, amelyet a földön kiontottak, az igaz Ábel véréből egészen Zakariásnak, Barakiás fiának véreig, akit a templom és az oltár közt öltetek meg. 36Bizony mondom, ezek mind utolériék ezt a nemzedéket.

Jeruzsálem figyelmeztetése

37Jeruzsálem, Jeruzsálem, megölöd a prófétákat és megkövezed, akik hozzád küldettek! Hányszor akartam egybegyűjteni fiaidat, ahogy a tyúk szárnya alá gyűjti csibéit, de nem akartátok. 38Íme, elhagyatott lesz házatok. 39Mondom nektek, mostantól mindaddig nem láttok, amíg nem zengitek: Áldott, aki az Úr nevében jön!"

A templom

1Jézus kijött a templomból és elindult. Tanítványai odafordultak hozzá, és mutogatták neki a templom köveit. 2Erre megjegyezte: "Látjátok ezeket? Bizony mondom nektek, nem marad itt kő kövön, amit le nem rombolnának."

Jeruzsálem pusztulásának előképei

3Amikor az Olajfák-hegyén leült, egyedül tanítványai járultak hozzá, és kérdezték: "Mondd meg nekünk, mikor következik ez be? S mi lesz a jel eljöveteled és a világ vége előtt?" 4Jézus így válaszolt: "Vigyázzatok, nehogy valaki félrevezessen benneteket. 5Sokan jönnek majd a nevemben, s azt mondják magukról, én vagyok a Krisztus, és sokakat megtévesztenek. 6Háborúkról fogtok majd hallani, s háborús hírek fognak keringeni. Vigyázzatok, ne kerítsen hatalmába benneteket a félelem, ezeknek be kell következniük, de ez még nem a vég. 7Nemzet nemzet ellen és ország ország ellen támad. Éhínség, ragály üti fel a fejét, és a föld megrendül itt is, ott is. 8De ez még csak a kezdete a gyötrelmeknek. 9Szorongatásban lesz részetek, megölnek benneteket, s a nevemért minden nemzet gyűlölni fog titeket. 10Sokan eltántorodnak hitüktől, elárulják és gyűlölik majd egymást. 11Számos hamis próféta fellép, és sokakat tévedésbe ejtenek. 12A gonoszság megsokasodása miatt sokakban kihűl a szeretet, 13de aki mindvégig kitart, az üdvözülni fog. 14Az országnak ezt az evangéliumát hirdetni fogják az egész világon, bizonyosággal minden népnek, és akkor jön el a vég.

Jeruzsálem pusztulása

15Amikor majd látjátok a szent helyen az iszonyatos pusztulást, amelyet Dániel próféta megjövendölt - aki olvassa, értse meg! -, 16akkor, aki Júdeában van, meneküljön a hegyekbe. 17Aki a háztetőn van, ne jöjjön le, hogy kivigye a házából holmiját, 18s aki a mezőn van, ne térjen vissza, hogy elvigye köntösét. 19Jaj a várandós és szoptató anyáknak azokban a napokban! 20Imádkozzatok, hogy ne télen vagy szombaton kelljen menekülnötök! 21Akkora lesz a gyötrelmek, amilyen még nem volt a világ kezdetétől mindmáig és nem is lesz. 22Ha nem rövidülnének meg azok a napok, nem menekülne meg egyetlen ember sem. De a választottak kedvéért megrövidülnek azok a napok.

Az álmissiások

23Akkor ha valaki azt mondja: Íme, itt a Krisztus vagy amott! ne higgyétek. 24Álpróféták és álkrisztusok fognak fellépni, és nagy jeleket és csodákat visznek végbe, hogy megtéveszték, ha lehet, még a választottakat is. 25Lám, előre megmondtam nektek. 26Ha tehát azt mondják nektek, hogy kinn van a pusztában -, ne menjetek ki, hogy a házban rejtőzködik -, ne higgyétek el! 27Amint a villám napkeleten támad és napnyugatig látszik, olyan lesz az Emberfiának eljövetele is. 28Ahol a hulla van, oda gyűlnek a keselyűk.

A Megváltó megjelenése

29Mindjárt e gyötrelmes napok után a Nap elhomályosul, a Hold nem világít, a csillagok lehullanak az égről, és az egek erői megrendülnek. 30Akkor feltűnik az égen az Emberfia jele, és a mellét veri a föld minden népe, mert látja, amint az Emberfia eljön az ég felhőin, nagy hatalommal és dicsőséggel. 31Elküldi angyalait hangos harsonaszóval, s összegyűjtik a választottakat a szélrózsa minden irányából, az ég egyik szélétől a másikig.

A fügefáról szóló hasonlat

32Vegyetek példát a fügefáról. Amikor hajtása már zsendül és a levelei kibontakoznak, tudjátok, hogy közel van a nyár. 33Így amikor ezeket látjátok, magatok is megállapíthatjátok, hogy már közel van az ajtóban. 34Bizony mondom nektek: Nem múlik el ez a nemzedék, míg ezek be nem következnek. 35Ég és föld elmúlik, de az én ígéim el nem múlnak.

Felhívás az éberségre

36Azt a napot és órát azonban nem tudja senki, az ég angyalai sem, a Fiú sem, csak az Atya. 37Az Emberfiának eljövetelekor úgy lesz, ahogy Noé napjaiban történt. 38A vízözön előtti napokban ettek-ittak, nősültek, férjhez mentek egészen addig, amíg Noé be nem ment a bárkába, 39s jött a vízözön, és el nem ragadta mindnyájukat. Ugyanígy lesz az Emberfiának megjelenésekor is. 40Akkor, ha ketten lesznek a mezőn, az egyiket fölveszik, a másikat otthagyják. 41Ha két asszony őröl a malomban, az egyiket fölveszik, a másikat otthagyják. 42Legyetek hát éberek, mert nem tudjátok, melyik órában jön el Uratok. 43Gondoljatok erre: Ha a ház ura tudná, hogy melyik órában jön a tolvaj, bizonyára virrasztana, és nem engedné, hogy házába betörjön. 44Legyetek hát készen, mert az Emberfia abban az órában jön el, amelyikben nem is gondoljátok!

A hű szolga

45Ki a hű és okos szolga, akit ura háza népe fölé rendelt, hogy idejében enni adjon nekik? 46Boldog az a szolga, ha ura hazatérve ilyen munkában találja! 47Bizony mondom nektek, egész vagyona fölé rendeli. 48De ha a szolga hitvány s magában azt gondolja, hogy "Késik a gazdám" - 49ezért ütni-verní kezd a többi szolgát, és együtt eszik-iszik a részegekkel; 50ura egy olyan napon jön meg, amikor nem várja, és olyan órában, amikor nem is sejtí. 51Kettévágatja és a képmutatók sorsára juttatja. Ott sírás és fogcsikorgatás lesz.

Példabeszéd a tíz hajadonról

1A mennyek országa hasonlít a tíz szűzhöz, akik fogták lámpásukat, és a vőlegény elé mentek. 2Öt balga volt közülük, öt pedig okos. 3A balgák lámpásukat ugyan elvitték, de olajat nem vittek bele. 4Az okosak lámpásukkal együtt olajat is vittek korsójukban. 5A vőlegény késett, így valamennyien elálmosodtak és elaludtak. 6Éjfélkor kiáltás hallatszott: Itt a vőlegény, menjetek ki elébe! - 7Erre a szüzek mind fölkeltek, és rendbe hozták lámpásukat. 8A balgák kérték az okosakat: Adjatok egy kis olajat! Lámpásunk kialvóban van. - 9Nem adunk - felelték az okosak -, mert akkor nem lesz elég se nekünk, se nektek. Menjetez inkább az árusokhoz és vegyetez magatoknak. 10Míg odavoltak vásárolni, megérkezett a vőlegény, és akik készen voltak, bevonultak vele a menyegzőre. Ezzel az ajtó bezárult. 11Később megérkezett a többi szűz is. Beszóltak: Uram, Uram, nyiss ki nekünk! 12De ő így válaszolt: Bizony mondom nektek, nem ismerlek benneteket. 13Legyetez hát éberek, mert nem tudjátok sem a napot, sem az órát.

A talentumokról szóló példabeszéd

14Úgy lesz, mint azzal az emberrel, aki idegenbe készült. Összehívta szolgálíat, s rájuk bízta vagyonaát. 15Az egyiknek öt talentumot adott, a másiknak kettőt, a harmadiknak csak egyet, kinek-kinek rátermettsége szerint, aztán útra kelt. 16Aki öt talentumot kapott, menten elkezdett vele kereskedni, s másik ötöt nyert rajta. 17Ugyanígy az is, aki

kettőt kapott, másik kettőt szerzett. 18Aki egyet kapott, elment, ásott egy gödröt, és elrejtette urának pénzét. 19Hosszú idő elteltével megjött a szolgálk ura, és számadást tartott. 20Jött, aki öt talentumot kapott, és felmutatta a másik öt talentumot: Uram, öt talentumot adtál, nézd, másik ötöt nyertem rajta. - 21Jól van, te hűséges, derék szolga - mondta neki ura. - Minthogy a kevésben hű voltál, sokat bízok rád: menj be urad örömébe! 22Jött az is, aki két talentumot kapott, s így szólt: Uram, két talentumot adtál, nézd, másik kettőt szereztem. - 23Jól van, te hűséges, derék szolga. Mivel a kevésben hű voltál, sokat bízok rád: menj be urad örömébe! 24Végül jött az is, aki csak egy talentumot kapott. Ez így beszélt: Uram, tudtam, hogy kemény ember vagy. Aratsz, ahol nem vetettél, és gyűjtesz, ahol nem szórtál. 25Ezért félelmemben mentem, elástam a földbe talentumodat. Itt van, ami a tiéd. - 26Te mihaszna, lusta szolga! - kiáltott rá ura. - Tudtad, hogy ott is aratok, ahol nem vetettem, s ott is gyűjtök, ahol nem szórtam. 27Oda kellett volna adnod pénzemet a pénzváltóknak, hogy megjövet kamatostul kaptam volna vissza. 28Vegyétek el tőle a talentumot, és adjátok oda annak, akinek tíz talentuma van! 29Mert annak, akinek van, még adnak, hogy bőven legyen neki; akinek meg nincs, attól még amije van is, elveszik. 30Ezt a mihaszna szolgát pedig vessétek ki a külső sötétségre! Ott sírás és fogcsikorgatás lesz.

Az utolsó ítélet

31Amikor eljön dicsőségében az Emberfia és vele minden angyal, helyet foglal főséges trónján. 32Elébe gyűlnek mind a nemzetek, ő pedig különválasztja őket egymástól, ahogy a pásztor különválasztja a juhokat a kosoktól. 33A juhokat jobbjára állítja, a kosokat pedig baljára. 34Aztán így szól a király a jobbján állókhoz: Jöjjetek, Atyám áldottai, vegyétek birtokba a világ kezdetétől nektek készített országot! 35Éhes voltam, és adtatok ennem. Szomjas voltam, és adtatok innom. Idegen voltam, és befogadtatok. 36Nem volt ruhám, és felruháztatok. Beteg voltam, és meglátogattatok. Börtönben voltam, és fölkerestetek. 37Erre megkérdezik az igazak: Uram, mikor láttunk éhesen, hogy enned adtunk volna, vagy szomjasan, hogy innod adtunk volna? 38Mikor láttunk idegenként, hogy befogadtunk volna? 39Mikor láttunk betegen vagy börtönben, hogy meglátogathattunk volna? 40A király így felel: Bizony mondom nektek, amit e legkisebb testvéreim közül eggyel is tettetek, velem tettétek. 41Ezután a balján állókhoz is szól: Távozzatok színem elől, ti átkozottak, az örök tűzre, amely a sátánnak és angyalainak készült. 42Mert éhes voltam, s nem adtatok ennem. Szomjas voltam, s nem adtatok innom. 43Idegen voltam, s nem fogadtatok be. Nem volt ruhám, s nem ruháztatok fel. Beteg és fogoly voltam, s nem jöttetek el meglátogatni. 44Ekkor ezek is megkérdezik: Uram, mikor láttunk éhesen vagy szomjasan, idegenként vagy ruhátlanul, betegen vagy börtönben, s nem voltunk szolgálatodra? 45Erre majd ezt feleli: Bizony mondom nektek, amit a legkisebbek valamelyikével nem tettetek, velem nem tettétek. 46Ezek örök büntetésre mennek, az igazak meg örök életre."

Elhatározzák Jézus halálát (26. 27. 28. fejezetek)

Jézus megjövendőli szenvedését

1Amikor Jézus ezeket a beszédeket befejezte, így szólt tanítványaihoz: 2"Tudjátok, hogy két nap múlva itt a húsvét. Az Emberfiát kereszthalálra adják." 3Akkor összegyűltek a főpapok és a nép vénei Kaifás főpap palotájában, 4és tanácsot tartottak, hogyan tudnák Jézust csellel elfogni és megölni. 5Mindamellet megállapodtak: "Ne az ünnepen, nehogy zavargás támadjon a nép közt."

A betániai vacsora

6Amikor Jézus Betániában a leprás Simon házában tartózkodott, 7odament hozzá egy asszony. Alabástrom edényben drága illatos olajat hozott, s ahogy ott ült az asztalnál, a fejére öntötte. 8Ennek láttára a tanítványok bosszankodtak: "Mire való ez a pazarlás? 9Hisz jó pénzért el lehetett volna adni, s az árát a szegények közt szétosztani." 10Jézus észrevette, s így szólt hozzájuk: "Miért bántjátok ezt az asszonyt? Hisz jót tett velem. 11Szegények mindig lesznek veletek, de én nem maradok mindig veletek. 12Amikor az illatos olajat testemre öntötte, a temetésemre tette. 13Bizony mondom nektek, ahol a világon csak hirdetni fogják az evangéliumot, mindenütt megemlékeznek majd arról is, amit ez az asszony tett."

Júdás árulása

14Ekkor a tizenkettő közül az egyik, a karióti Júdás, elment a főpapokhoz, 15és ezt kérdezte tőlük: "Mit adtok nekem, ha kezetekre adom?" Azok harminc ezüstöt fizettek neki. 16Attól kezdve már csak a kedvező alkalmat kereste, hogy kiszolgáltassa nekik.

Az utolsó vacsora

17A kovásztalan kenyér ünnepének első napján a tanítványok ezzel a kérdéssel fordultak Jézushoz: "Hogy akarod, hol készítsük el neked a húsvéti vacsorát?" 18Így felelt: "Menjetek be a városba ehhez meg ehhez, és mondjátok meg neki, hogy a Mester üzeni: Közel az időm, nálad költöm el tanítványaimmal a húsvéti vacsorát." 19A tanítványok úgy tettek, ahogy Jézus meghagyta nekik, elkészítették számára a húsvéti bárányt. 20Amikor beesteledett, asztalhoz ült a tizenkét tanítvánnyal. 21Vacsora közben megszólalt: "Bizony mondom nektek, egyiketek elárul." 22Erre igen elszomorodtak és sorra megkérdezték: "Csak nem én vagyok az, Uram?" 23"Aki velem egyszerre nyúl a tálba, az árul el" - felelte. 24Az Emberfia ugyan elmegy, amint megírták róla, de jaj annak az embernek, aki az Emberfiát elárulja. Jobb lett volna neki, ha meg sem születik." 25Erre Júdás, az árulója is megkérdezte: "Csak nem én vagyok az, mester?" "Magad mondtad" - válaszolta. 26Vacsora közben Jézus kezébe vette a kenyeret, megáldotta, megtörte s odanyújtotta tanítványainak, ezekkel a szavakkal: "Vegyétek és egyétek, ez az én testem!" 27Aztán fogta a kelyhet, hálát adott, és ezekkel a szavakkal nyújtotta nekik: "Igyatok ebből mindnyájan, 28mert ez az én vérem, a szövetségé, amelyet sokakért kiontanak a bűnök bocsánatára. 29Mondom nektek, mostantól nem iszom a szőlő terméséből addig, amíg majd az újat nem iszom veletek Atyám országában."

Péter tagadásának megjövendölése

30Ezután elénekelték a zsoltárt és kimentek az Olajfák-hegyére. 31Akkor Jézus mondta: "Ma éjszaka mindnyájan megbotránkoztok bennem. Írva van: Megverem a pásztort, és szétszélednek a nyáj juhái. 32De feltámadásom után majd előttetek megyek Galileába." 33Péter fogadkozott: "Ha mindnyájan megbotránkoznak is, én nem botránkozom meg soha." 34Jézus csak ennyit mondott: "Bizony mondom neked, még az éjjel, mielőtt a kakas szól, háromszor megtagadsz." 35Péter erősködött: "Még ha meg kell is veled hálnom, akkor sem tagadlak meg." Ugyanígy beszélt a többi tanítványa is.

Jézus halálküzdelve

36Közben odaért velük a Getszemáni nevű majorba. "Üljetek le - mondta tanítványainak - , én arrébb megyek és imádkozom." 37Csak Pétert és Zebedeus két fiát vitte magával. Egyszerre szomorúság fogta el, és gyötrődni kezdett. 38"Halálosan szomorú a lelkem -

mondta nekik. - Maradjatok itt és virrasszatok velem!" 39Valamivel odébb ment, és arcra borulva így imádkozott: "Atyám, ha lehetséges, kerüljön el ez a kehely, de ne úgy legyen, ahogy én akarom, hanem ahogyan te!" 40Aztán visszament tanítványaihoz, de alva találta őket. Szemére vetette Péternek: "Még egy órát sem tudtok velem virrasztani?" 41Virrasszatok és imádkozatok, nehogy kísértésbe esetek. A lélek ugyan készsleges, a test azonban erőtlén." 42Másodszor is elment és így imádkozott: "Atyám, ha nem kerülhet el ez a kehely anélkül, hogy ki ne igyam, legyen akaratod szerint!" 43Amikor visszatért, megint alva találta őket. 44Erre otthagya őket, újra elment, és harmadszor is ugyanazokkal a szavakkal imádkozott. 45Aztán visszament tanítványaihoz, s így szólt: "Aludjatok csak és pihenjete! Elérkezett az óra. Az Emberfiát a bűnösök kezére adják. 46Keljete föl, menjünk! Nézzéte, itt jön, aki elárul."

Jézus elfogatása

47Még beszélt, amikor odaért Júdas, a tizenkettő közül az egyik, s vele a főpapoknak és a nép véneinek megbízásából egy kardokkal és dorongokkal fölszerelt csapat. 48Az áruló jelben egyezett meg velük. "Akit megcsókolok - mondta -, ő az, fogjátok el!" 49Azzal mindjárt Jézushoz lépett. "Üdvözöllek, Mester!" - mondta, és megcsókolta. 50Jézus megkérdezte: "Barátom, miért jöttél?" Erre körülfogták Jézust, kezét emeltek rá, és foglyul ejtették. 51Jézus kísérői közül az egyik kardjához kapott, kirántotta, a főpap szolgájára sújtott és levágta a fülét. 52Jézus rászólt: "Tedd vissza hüvelyébe kardodat! Aki kardot ragad, az kard által vész el. 53Vagy azt hiszed, hogy nem kérhetem Atyámat, s nem küldene tizenkét légió angyalnál is többet? 54De akkor hogy teljesedne be az Írás, amely szerint ennek így kell történnie?" 55Abban az órában Jézus azt mondta a tömegnek: "Mint valami rabló ellen, úgy vonultatok ki kardokkal és dorongokkal, hogy elfogjatok. Naponta ott voltam a templomban, és tanítottam, mégsem fogtatok el. 56Ez mind azért történt, hogy beteljesedjenek a próféták írásai." Erre a tanítványok mind elhagyták és elmenekültek.

Jézus Kaifás előtt

57A kik elfogták Jézust, Kaifás főpap elé hurcolták. Ott már együtt voltak az írástudók és a nép vénei. 58Péter messziről követte, egészen a főpap palotájáig. Bement és leült a szolgák közé, hogy lássa, mi lesz a dolog vége. 59A főpapok és az egész főtanács hamis bizonyítékokat kerestek Jézus ellen, hogy halálra ítélhessék, 60de mivel nem találtak, sok hamis tanú jelentkezett. Végre jött kettő, 61s így vádaskodott: "Azt állította: Le tudom bontani az Isten templomát, és három nap alatt újra fel tudom építeni." 62A főpap erre felállt és megkérdezte: "Nem felelsz semmit arra, amivel ezek vádolnak?" 63Jézus hallgatott. A főpap folytatta: "Esküvel kényszerítlek az élő Istenre, mondd meg, te vagy-e a Messiás, az Isten Fia?" 64"Magad mondtad - felelte Jézus. - De mondom nektek, mostantól látni fogjátok az Emberfiát, amint a Hatalom jobbján ül, és amint majd eljön az ég felhőin." 65A főpap erre megszagatta ruháját s felkiáltott: "Káromkodott! Mi szükségünk van még tanúkra? Magatok is hallottátok a káromkodást. 66Mi a véleményetek?" "Méltó a halálra!" - kiabálták. 67Aztán szembeköpdösték, és ököllel verték, mások arcul ütötték, 68és közben kérdezgették: "Találd ki, Messiás, ki ütött meg!"

Péter megtagadja Jézust

69Péter kint ült az udvaron. Odament hozzá egy szolgáló, és megszólította: "Te is a galileai Jézussal voltál." 70De ő mindnyájuk hallatára tagadta: "Nem értem, mit beszélsz." 71Amikor kifelé tartott a kapun, egy másik szolgáló is észrevette: "Ez is a

názáreti Jézussal volt" - mondta a többieknek. 72Megint tagadta, most már esküvel: "Nem ismerem azt az embert." 73Röviddel ezután az ott állók körülfogták Pétert és bizonygatták: "De bizony, közénk tartozol te is, hiszen beszéded is elárul." 74Erre már esküdni és átkozódni kezdett: "Nem ismerem azt az embert!" Azon nyomban megszólalt a kakas. 75Péternek akkor eszébe jutott Jézus szava: "Mielőtt a kakas szól, háromszor megtagadsz." Kiment, és keserves sírásra fakadt.

Jézus Pilátus előtt

1Amikor megvirradt, a főpapok és a nép vénei tanácsot tartottak és elhatározták, hogy halálra adják. 2Meggötözték, elvezették, és átadták Pilátus helytartónak.

Júdás kétségbeesése

3Amikor Júdás, az áruló látta, hogy elítélték, megbánta tettét, és visszavitte a harminc ezüstöt a főpapoknak és a véneknek. 4"Vétkeztem - mondta -, elárultam az igaz vért." "Mi közünk hozzá? - válaszolták. - A te dolgod!" 5Erre az ezüstöt beszórta a templomba, aztán elment és felakasztotta magát. 6A főpapok fölszedték a pénzt, de úgy vélték: "Nem szabad a templom kincstárába tenni, mert vér díja." 7Tanácsot tartottak, és megvették rajta a fazekas telkét az idegenek számára temetőnek. 8Ezért hívják azt a telket még ma is Vérmezőnek. 9Így beteljesedett, amit Jeremiás próféta jövendölt: Fogtam a harminc ezüstöt, annak árát, akit ennyire becsültek, akit Izrael fiai becsültek ennyire, 10s a fazekas telkéért adták, ahogy az Úr parancsolta nekem.

Pilátus ítélete

11Közben Jézust a helytartó elé állították. A helytartó megkérdezte tőle: "Te vagy a zsidók királya?" "Te mondd" - felelte Jézus. 12A főpapok és vének vádjaira azonban nem felelt semmit. 13Erre Pilátus így szólt hozzá: "Nem hallod, mi mindennel vádolnak?" 14De ő egyetlen vádjukra sem felelt. Ezen a helytartó igen meglepődött. 15Az ünnep napján a helytartó szabadon szokott bocsátani egy rabot, a nép kívánsága szerint. 16Volt akkor egy hírhedt rabjuk, Barabásnak hívták. 17Pilátus kérdést intézett hozzájuk: "Mit akartok, melyiket bocsássam el a kettő közül, Barabást vagy Jézust, akit Krisztusnak mondanak?" 18Tudta ugyanis, hogy csak irigységből adták kezére. 19Míg ott ült ítélőszékében, a felesége üzenetet küldött neki: "Ne legyen közöd annak az embernek a dolgához! Az éjjel álmomban sokat szenvedtem miatta." 20A főpapok és a vének felbujtották a népet, hogy Barabást kérje ki, Jézusnak pedig kívánja halálát. 21A helytartó tehát föltette a kérdést: "Mit akartok, melyiket bocsássam el a kettő közül?" "Barabást!" - kiáltották. 22Pilátus tovább kérdezte: "Hát Jézussal, akit Krisztusnak mondanak, mit tegyék?" Mind azt kiabálták: "Keresztre vele!" 23"De hát mi rosszat tett?" - kérdezte. Annál inkább ordították: "Keresztre vele!" 24Pilátus látta, hogy nem megy semmire, sőt a zajongás még fokozódik is. Vizet hozatott, s a nép szeme láttára megmosta kezét: "Ennek az igaz embernek vére ontásában én ártatlan vagyok - mondta. - Ti lássátok!" 25Erre az egész tömeg zúgta: "Vére rajtunk és fiainkon!" 26Akkor szabadon bocsátotta Barabást, Jézust pedig megostoroztatta, és átadta nekik, hogy feszítsék keresztre.

Jézus kigúnyolása

27A helytartó katonái bevitték Jézust a helytartóságra, s odagyűjtötték köré az egész helyőrséget. 28Megfosztották ruhájától, bíborszínű köntöst adtak rá. 29Tövisből koszorút fontak, fejére tették, jobb kezébe pedig nádszálat adtak. Aztán térdet hajtottak előtte, és így gúnyolták: "Üdvözlégy, zsidók királya!" 30Közben leköpdösték, fogták a nádat s

verték a fejét. 31Miután így csúfot űztek belőle, levették róla a palástot, s ráadták saját ruháját. Aztán elvezették, hogy keresztre feszítsék.

Jézus keresztre feszítése

32Amint kifelé vonultak, találkoztak egy Simon nevű cirenei emberrel. Ezt kényszerítették, hogy vigye a keresztet. 33Fölértek arra a helyre, amelynek Golgota, vagyis Koponyák helye volt a neve. 34Itt epével kevert bort adtak neki inni, de amikor megízlelte, nem akarta meginni. 35Aztán keresztre feszítették, és sorsot vetve megosztottak ruháján, 36majd leheveredtek, és őrizték. 37Feje fölé táblát tettek, amelyre elítélése okát írták: "Ez Jézus, a zsidók királya." 38Vele együtt két gonosztevőt is keresztre feszítettek, az egyiket jobbról, a másikat balról. 39Az arra menők káromolták, s fejüket csóválva 40mondogatták: "Te, aki lebontod és harmadnapra fölépíted a templomot, szabadítsd meg magad! Ha Isten Fia vagy, szállj le a keresztről!" 41Ugyanígy gúnyolódtak az írástudókkal és a vénekkal együtt a főpapok is: 42"Másokat megmentett, de magát nem tudja megmenteni. Ha Izrael királya, szálljon le a keresztről, s akkor hiszünk neki. 43Az Istenben bízott. Mentse hát meg, ha akarja. Hisz azt mondta: Isten Fia vagyok." 44Ilyen módon gyalázták a vele együtt megfeszített gonosztevők is.

Jézus halála

45A hatodik órától a kilencedik óráig sötétség borult az egész földre. 46Kilenc óra tájban Jézus felkiáltott, hangosan mondva: "Éli, Éli, lamma szabaktani?" Vagyis: "Én Istenem, én Istenem, miért hagytál el engem?" 47Ezt hallva az ott állók közül néhányan megjegyezték: "Illést hívja." 48Egyikük rögtön odaszaladt, fogott egy ecetbe mártott szivacsot, rátűzte egy nádszálra, és inni adott neki. 49A többiek meg így beszéltek: "Hadd lássuk, eljön-e Illés, hogy megszabadítsa!" 50Most Jézus még egyszer hangosan felkiáltott, és kilehelte lelkét.

Csodák Jézus halálakor

51Erre a templom függönye kettéhasadt, felülről egészen az aljáig, a föld megrendült, sziklák repedtek meg, 52sírok nyíltak meg, és sok elhunyt szentnek feltámadt a teste. 53Feltámadása után előjöttek a sírokból, bementek a szent városba, és többeknek megjelentek. 54A százados és a többiek is, akik Jézust őrizték, a földrengés és a történetek láttára igen megijedtek: "Ez valóban Isten Fia volt" - mondták. 55Messziről több asszony figyelte, mi történik; olyanok, akik Galileából eddig kísérték, és gondoskodtak róla. 56Köztük volt Mária Magdolna, Mária, Jakab és József anyja, és Zebedeus fiainak az anyja.

Jézus temetése

57Amikor már estére járt az idő, jött egy József nevű jómódú arimateai ember, aki maga is Jézus tanítványa volt. 58Bement Pilátushoz, és elkérte Jézus testét. Pilátus elrendelte, hogy adják ki neki. 59József levette a testet, tiszta gyolcsba göngyölte, 60s sziklába vájt új sírboltjába helyezte. A sír bejáratához nagy követ hengerített, és elment. 61Mária Magdolna és a másik Mária ott maradtak, leültek a sírral szemben. 62Másnap, a készüllet napjának elmúltával a főpapok és az írástudók egybegyűltek Pilátusnál és 63figyelmeztették: "Uram, emlékszünk rá, hogy az a csaló még életében azt állította: Harmadnapra feltámadok. 64Rendeld hát el, hogy harmadnapig őrizzék a sírt, nehogy odamenjenek tanítványai és ellopják, aztán híreszteljék a nép között: Feltámadt a halálból. Ez utóbbi csalás rosszabb lenne az előbbinél." 65"Legyen őrségetek - válaszolta

Pilátus -, menjetek, őrizzétek, ahogy csak tudjátok!" 66Erre elmentek, lepecsételték a követ, és őrséget állítottak a sírhoz.

Jézus feltámadása

1Szombat elmúltával, a hét első napjának hajnalán a magdalai Mária és a másik Mária elment, hogy megnézzék a sírt. 2Hirtelen nagy földrengés támadt. Az Úr angyala ugyanis leszállt az égből, odament, elhengerítette a követ és ráült. 3Tekintete olyan volt, mint a villám, öltözte meg, mint a hó. 4Az örök remegtek tőle való félelmükben, s csaknem halálra váltak. 5Az angyal azonban felszólította az asszonyokat: "Ne féljete! Tudom, hogy ti Jézust keresitek, akit keresztre feszítettek. 6Nincs itt. Feltámadt, ahogy előre megmondta. Gyertek, nézzétek meg a helyet, ahol nyugodott! 7Aztán siessetek, vigyétek hírül tanítványainak: Feltámadt a halálból, előttetek megy Galileába. Ott viszontlátjátok. Íme tudotokra adtam."

Jézus megjelenik az asszonyoknak

8Gyorsan otthagyták a sírt, és félelmükben meg nagy örömmükben is siettek, hogy megvigyék a hírt a tanítványoknak. 9Egyszerre csak Jézus jött velük szembe, s így köszöntötte őket: "Üdv nektek!" Odafutottak, leborultak előtte, és átkarolták a lábát. 10Jézus így szólt: "Ne féljete! Menjete, vigyéte hírül testvéreimnek, hogy térjenek vissza Galileába, ott majd viszontlátunk."

Az őrség kioktatása

11Még úton voltak, amikor néhány ór bement a városba, és jelentette a főpapoknak a történeteket. 12Ezek a vénekek egyetemben tanácsot tartottak. Azt határozták, hogy adnak egy csomó pénzt a katonáknak 13és meghagyták nekik: "Mondjátok, hogy éjnek idején, amíg mi aludtunk, odajöttek a tanítványai és ellopták. 14Ha tudomást szerez róla a helytartó, majd megnyugtatjuk, és kimentünk benneteket." 15Azok elfogadták a pénzt, és úgy jártak el, ahogy meghagyták nekik. Ez a szóbeszéd mind a mai napig elterjedt a zsidók közt.

Az apostolok küldetése

16A tizenegy tanítvány elment Galileába, arra a hegyre, ahova Jézus rendelte őket. 17Amint meglátták, leborultak előtte, bár néhányan kételkedtek. 18Jézus odalépett hozzájuk, és így szólt: "Én kaptam minden hatalmat égen és földön. 19Menjete tehát, tegyéte tanítványommá mind a népeket! Kereszteljéte meg őket az Atya és a Fiú és a Szentlélek nevére, 20és tanítsátok meg őket mindannak a megtartására, amit parancsoltam nektek. S én veletek vagyok mindennap, a világ végéig."